

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

z 30. júna 2016*

„Nesplnenie povinnosti členským štátom — Životné prostredie — Politika Európskej únie v oblasti vodného hospodárstva — Smernica 2000/60/ES — Monitorovanie ekologického stavu a chemického stavu povrchových vôd — Plány vodohospodárskeho manažmentu povodia“

Vo veci C-648/13,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 258 ZFEÚ, podaná 6. decembra 2013,

Európska komisia, v zastúpení: K. Herrmann a E. Manhaeve, splnomocnení zástupcovia,

žalobkyňa,

proti

Poľskej republike, v zastúpení: B. Majczyna, K. Majcher a M. Drwięcki, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

SÚDNY DVOR (šiesta komora)

v zložení: predseda desiatej komory F. Biltgen, vykonávajúci funkciu predsedu šiestej komory, sudcovia M. Berger (spravodajkyňa) a S. Rodin,

generálny advokát: M. Wathelet,

tajomník: M. Aleksejev, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. januára 2015,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Európska komisia sa svojou žalobou domáha, aby Súdny dvor určil, že Poľská republika si tým, že neprebrala alebo nesprávne prebrala článok 2 body 19, 20, 26 a 27, článok 8 ods. 1, článok 9 ods. 2, článok 10 ods. 3 a článok 11 ods. 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES

* Jazyk konania: poľština.

z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva (Ú. v. ES L 327, 2000, s. 1; Mim. vyd. 15/005, s. 275), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/32/ES z 11. marca 2008 (Ú. v. EÚ L 81, 2008, s. 60) (ďalej len „smernica 2000/60“), ako aj body 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 a 2.4.1 prílohy V uvedenej smernice a časť A body 7.2 až 7.10 prílohy VII rovnakej smernice, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z týchto ustanovení a z článku 24 tejto smernice.

Právny rámec

Právo Únie

- 2 Článok 2 smernice 2000/60, nazvaný „Definície“, stanovuje vo svojich bodoch 19, 20, 26 a 27:

....

- 19) „Stav podzemnej vody“ je celkové vyjadrenie stavu útvaru podzemnej vody, ktorý je určený jeho kvantitatívnym alebo chemickým stavom, podľa toho, ktorý z nich je horší.
- 20) „Dobrá stav podzemnej vody“ znamená stav, ktorý dosahuje úvar podzemných vôd, keď je jeho kvantitatívny a jeho chemický stav aspoň „dobrý“.

...

- 26) „Kvantitatívny stav“ je vyjadrenie, do akej miery je úvar podzemných vôd ovplyvnený priamymi a nepriamymi odbermi.
- 27) „Využiteľný zdroj podzemnej vody“ znamená celkový dlhodobý priemerný ročný prítok do útvaru podzemnej vody zmenšený o dlhodobý ročný odtok potrebný na dosiahnutie cieľov ekologickej kvality v povrchových vodách, ktoré sú s ním spojené a ktoré sú ustanovené v článku 4 tak, aby sa tak zabránilo [akémukoľvek – *neoficiálny preklad*] výraznému zhoršeniu ekologického stavu takýchto vôd a akémukoľvek výraznému poškodeniu s nimi spojených suchozemských ekosystémov.

...“

- 3 Článok 4 smernice 2000/60, nazvaný „Environmentálne ciele“, uvádza:

„1. Pri realizácii programov opatrení špecifikovaných v plánoch vodohospodárskeho manažmentu povodia:

- a) pre povrchové vody:
- i) členské štáty vykonajú potrebné opatrenia na zabránenie zhoršeniu stavu všetkých útvarov povrchovej vody, v súlade s odsekmi 6 a 7 [s výhradou odsekov 6 a 7 – *neoficiálny preklad*] a bez toho, aby bol dotknutý odsek 8;
- ii) členské štáty budú chrániť, zlepšovať a obnovovať všetky útvary povrchovej vody, s ohľadom na platnosť bodu iii) pre umelé a výrazne zmenené vodné útvary, s cieľom dosiahnutia dobrého stavu povrchovej vody najneskôr do 15 rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto smernice, v súlade s ustanoveniami uvedenými v prílohe V, s podmienkou uplatniť predĺžovanie termínov [s výhradou možného predĺženia termínov – *neoficiálny preklad*] v súlade s odsekom 4 a s využitím odsekov 5, 6 a 7 [a s výhradou odsekov 5, 6 a 7 – *neoficiálny preklad*], bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 8;

- iii) členské štáty budú chrániť a zlepšovať všetky umelé a výrazne zmenené vodné útvary s cieľom dosiahnutia dobrého ekologického potenciálu a dobrého chemického stavu povrchovej vody najneskôr do 15 rokov od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice, v súlade s ustanoveniami uvedenými v Prílohe V, s podmienkou uplatniť rozšírené ustanovenia [s výhradou možného predĺženia termínov – *neoficiálny preklad*] v súlade s odsekom 4 a s využitím odsekov 5, 6 a 7 [a s výhradou odsekov 5, 6 a 7 – *neoficiálny preklad*], bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 8;
- iv) členské štáty zavedú potrebné opatrenia v súlade s článkom 16 ods. 1 a 8 s cieľom postupného zníženia znečistenia spôsobeného prioritnými látkami a zastavenia alebo postupného ukončenia emisií, vypúšťania a únikov prioritných rizikových látok

bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia príslušných medzinárodných dohôd uvedených v článku 1 pre príslušné zmluvné strany;

b) pre podzemné vody

- i) členské štáty zavedú potrebné opatrenia na zabránenie alebo obmedzenie vstupu znečisťujúcich látok do podzemnej vody a na zabránenie zhoršenia stavu všetkých útvarov podzemnej vody, v súlade s odsekmi 6 a 7 [s výhradou odsekov 6 a 7 – *neoficiálny preklad*], bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 8 tohto článku a s ohľadom na ustanovenia článku 11 ods. 3 písm. j) [a s výhradou článku 11 ods. 3 písm. j) – *neoficiálny preklad*];
- ii) členské štáty budú chrániť, zlepšovať a obnovovať všetky útvary podzemn[ých] vôd, zabezpečia rovnováhu medzi odberom a dopĺňaním podzemnej vody s cieľom dosiahnutia dobrého stavu podzemných vôd najneskôr do 15 rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto smernice v súlade s ustanoveniami uvedenými v prílohe V, s podmienkou uplatniť predĺženie termínov [s výhradou možného predĺženia termínov – *neoficiálny preklad*] v súlade s odsekom 4 a s využitím odsekov 5, 6 a 7 [a s výhradou odsekov 5, 6 a 7 – *neoficiálny preklad*], bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 8 tohto článku a s ohľadom na ustanovenia článku 11 ods. 3 písm. j) [a s výhradou článku 11 ods. 3 písm. j) – *neoficiálny preklad*];
- iii) členské štáty zavedú potrebné opatrenia na zvrátenie každého významného a trvalo vzostupného trendu koncentrácie každej znečisťujúcej látky, ktorý je spôsobený ľudskou činnosťou, s cieľom postupného zníženia znečistenia podzemnej vody.

Opatrenia na dosiahnutie zvrátenia nepriaznivého trendu budú uplatňované v súlade s odsekmi 2, 4 a 5 článku 17, berúc do úvahy uplatniteľné normy ustanovené príslušnými právnymi predpismi spoločenstva, v súlade s ustanoveniami odsekov 6 a 7 [s výhradou odsekov 6 a 7 – *neoficiálny preklad*] a bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 8;

c) pre chránené oblasti

členské štáty dosiahnu súlad so všetkými normami a cieľmi do 15 rokov od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice, pokiaľ nie je uvedené inak v právnych predpisoch spoločenstva, podľa ktorých boli jednotlivé chránené oblasti ustanovené.

2. Ak sa na daný vodný útvar vzťahuje viac ako jeden z cieľov podľa odseku 1, uplatní sa najprísnejší z nich.

3. Členské štáty môžu označiť útvar povrchovej vody za umelý alebo výrazne zmenený v prípade, ak:

- a) zmeny hydromorfologických charakteristík tohoto útvaru potrebné na dosiahnutie dobrého ekologického stavu by mali výrazné negatívne účinky na:
 - i) životné prostredie v širšom okolí;
 - ii) plavbu, vrátane prístavných zariadení, alebo rekreáciu;
 - iii) činnosti, pre účely ktorých je voda akumulovaná, napríklad zásobovanie pitnou vodou, výroba energie alebo zavlažovanie;

- iv) úpravu vodných pomerov vôd, protipovodňovú ochranu, odvodňovanie pôdy, alebo
 - v) iné činnosti rovnako dôležité pre trvalo udržateľné rozvojové aktivity ľudstva;
- b) prospešné ciele, ktorým slúžia umelé alebo modifikované charakteristiky vodného útvaru, nie je možné v dostatočnej miere dosiahnuť z dôvodov technickej uskutočniteľnosti alebo neúmerných nákladov inými prostriedkami, ktoré sú podstatne lepšou environmentálnou voľbou.

Takéto označenie a dôvody budú preto konkretizované v plánoch vodohospodárskeho manažmentu v povodiach vyžadovaných podľa článku 13 a preverované každých šesť rokov.

4. Termíny stanovené podľa odseku 1 môžu byť predĺžené na účely postupného dosahovania cieľov pre vodné útvary za predpokladu, že nenastane žiadne ďalšie zhoršenie stavu ovplyvneného vodného útvaru, keď budú splnené všetky nasledujúce podmienky:

- a) členské štáty zistia, že všetky potrebné zlepšenia stavu vodných útvarov nie je možné dosiahnuť v dostatočnej miere v časových reláciách stanovených v tomto odseku aspoň z jedného z týchto dôvodov:
 - i) miera požadovaných zlepšení sa dá dosiahnuť iba v etapách, ktoré z dôvodov technickej realizácie presahujú časový harmonogram;
 - ii) dokončenie realizácie opatrení na zlepšenie by bolo neprimerane nákladné v rámci časového harmonogramu;
 - iii) prírodné podmienky neumožňujú včasné zlepšenie stavu vodného útvaru.
- b) Predĺženie konečného termínu a dôvody preň sú konkrétne uvedené a vysvetlené v pláne vodohospodárskeho manažmentu v povodiach podľa článku 13.
- c) Predĺženia budú obmedzené maximálne na obdobie dvoch ďalších aktualizácií plánu vodohospodárskeho manažmentu v povodí, s výnimkou prípadov, keď sú prírodné podmienky také, že ciele nie je možné dosiahnuť v priebehu tohto obdobia.
- d) Súhrn opatrení požadovaných podľa článku 11, ktoré sa považujú za nutné pre postupné dosiahnutie požadovaného stavu vodných útvarov do uplynutia predĺženého konečného termínu, dôvody pre akékoľvek podstatné oneskorenie pri realizácii týchto opatrení a predpokladaný časový harmonogram pre ich vykonávanie sa uvádzajú v pláne vodohospodárskeho manažmentu v povodí. Prehľad vykonávania týchto opatrení a súhrn všetkých doplnkových opatrení sa zahŕňa do aktualizácie plánu vodohospodárskeho manažmentu v povodí.

5. Členské štáty môžu pre určité vodné útvary pripustiť dosiahnutie menej prísnych environmentálnych cieľov ako tých, ktoré sú požadované podľa odseku 1, keď sú tieto útvary tak ovplyvnené ľudskou činnosťou, ako je určené v [vymedzenou podľa – *neoficiálny preklad*] článku 5 ods. 1 alebo ich prirodzený stav je taký, že dosiahnutie týchto cieľov by bolo neuskutočniteľné alebo neprimerane nákladné pri splnení všetkých nasledujúcich podmienok:

- a) environmentálne a sociálno-hospodárske potreby zabezpečované takouto ľudskou činnosťou nie je možné dosiahnuť inými prostriedkami, ktoré sú podstatne lepšou environmentálnou voľbou nepredstavujúcou neprimerané náklady;
- b) členské štáty zaručia,
 - že povrchová voda dosiahn[e] najlepší možný ekologický a chemický stav s ohľadom na dopady, ktorým sa nebolo možné vyhnúť pre povahu danej ľudskej činnosti alebo znečistenia,
 - čo najmenšie možné zmeny dobrého stavu podzemnej vody, vzhľadom k dopadom, ktorým sa nebolo možné vyhnúť pre povahu danej ľudskej činnosti alebo znečistenia;

- c) že nedôjde k žiadnemu ďalšiemu zhoršeniu stavu ovplyvneného vodného útvaru;
- d) že stanovenie menej prísnych environmentálnych cieľov a dôvody pre ne budú konkrétne uvedené v pláne vodohospodárskeho manažmentu v povodí, požadovanom podľa článku 13 a tieto ciele sa budú preverovať každých šesť rokov.

6. Dočasné zhoršenie stavu vodných útvarov sa nebude považovať za porušenie požiadaviek tejto smernice, ak je výsledkom pôsobenia výnimočných alebo nepredvídateľných prírodných síl alebo vyššej moci, najmä mimoriadne silných povodní a dlhodobého sucha, alebo dôsledkom nepredvídateľných havárií, ak boli splnené všetky nasledujúce podmienky:

- a) uskutočnia sa všetky realizovateľné kroky, aby sa zabránilo ďalšiemu zhoršovaniu stavu a neohrozovalo sa dosiahnutie cieľov tejto smernice v iných vodných útvaroch, ktoré nie sú ovplyvnené týmito mimoriadnymi okolnosťami;
- b) podmienky, za ktorých možno deklarováť, že došlo k mimoriadnej situácii vrátane prijatia vhodných indikátorov, sú ustanovené v pláne vodohospodárskeho manažmentu povodia;
- c) opatrenia, ktoré je potrebné realizovať v takýchto mimoriadnych situáciách, sú zahrnuté v programe opatrení a neohrozia obnovu kvality vody vodného útvaru, keď mimoriadne okolnosti pominú;
- d) účinky nepredvídateľných mimoriadnych okolností sa každoročne preskúmajú a s ohľadom na dôvody ustanovené odsekom 4 písm. a) [s výhradou dôvodov uvedených v odseku 4 písm. a) – *neoficiálny preklad*] sa podniknú všetky realizovateľné opatrenia s cieľom čo najskôr obnoviť taký stav vodného útvaru, aký bol pred mimoriadnou udalosťou a
- e) súhrn účinkov okolností a opatrení prijatých [prijatých alebo ktoré budú prijaté – *neoficiálny preklad*] v súlade s písmenami a) a d) bude zahrnutý v nasledujúcej aktualizácii plánu vodohospodárskeho manažmentu povodia.

7. Členské štáty neporušia túto smernicu, keď:

- je neúspech pri dosahovaní dobrého stavu podzemnej vody, dobrého ekologického stavu, prípadne dobrého ekologického potenciálu, alebo pri predchádzaní zhoršenia stavu útvaru povrchovej alebo podzemnej vody dôsledkom nových modifikácií fyzikálnych vlastností útvaru povrchových vôd alebo zmien úrovne hladiny útvarov podzemnej vody, alebo
- sa nepodarí zabrániť zhoršeniu stavu útvaru povrchovej vody z veľmi dobrého na dobrý v dôsledku nových trvalo udržateľných rozvojových činností človeka

a súčasne sú splnené všetky nasledujúce podmienky:

- a) uskutočnia sa všetky realizovateľné kroky na obmedzenie nepriaznivého dopadu na stav vodného útvaru;
- b) dôvody úprav alebo zmien sú menovite uvedené a vysvetlené v pláne vodohospodárskeho manažmentu povodia vyžadovaného článkom 13 a ciele sa vyhodnotia každých šesť rokov;
- c) dôvody pre tieto úpravy alebo zmeny sú dôvodmi nadradeného verejného záujmu a/alebo prínos z dosiahnutia cieľov stanovených v odseku 1 pre životné prostredie a spoločnosť prevažuje nad prínosom nových úprav alebo zmenami pre ľudské zdravie, udržaním ľudskej bezpečnosti alebo trvalo udržateľným rozvojom [je prevážený prínosom nových úprav alebo zmien pre ľudské zdravie, udržanie ľudskej bezpečnosti alebo trvalo udržateľný rozvoj – *neoficiálny preklad*] a

d) očakávané prínosy týchto úprav alebo zmien vodného útvaru, nie je možné z dôvodov technickej realizovateľnosti alebo neprímeraných nákladov dosiahnuť inými prostriedkami, ktoré sú podstatne lepšou environmentálnou voľbou.

8. Členské štáty pri uplatňovaní odsekov 3, 4, 5, 6 a 7 zabezpečia, aby ich uplatňovanie netrvalo nevyučovalo alebo neohrozovalo dosiahnutie cieľov tejto smernice v iných vodných útvaroch daného správneho územia povodia a aby bolo v súlade s vykonávaním ďalšej environmentálnej právnej úpravy spoločenstva.

9. Musia byť uskutočnené kroky, ktoré zabezpečia, že uplatňovanie nových ustanovení, vrátane odsekov 3, 4, 5, 6 a 7 zaručí aspoň takú istú úroveň ochrany ako existujúca právna úprava spoločenstva.“

4 Článok 8 smernice 2000/60, nazvaný „Monitorovanie stavu povrchovej vody, stavu podzemnej vody a chránených oblastí“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty zabezpečia vytvorenie programov pre monitorovanie stavu vody, aby sa vytvoril zosúladený a komplexný prehľad stavu vody v každom správnom území povodia:

- pre povrchové vody takéto programy budú zahŕňať:
 - i) objem a hladinu alebo prietok v rozsahu zodpovedajúcom stanoveniu ekologickému a chemickému stavu a ekologickému potenciálu a
 - ii) ekologický stav, chemický stav a ekologický potenciál;
- programy monitoringu podzemných vôd budú obsahovať sledovanie chemického a kvantitatívneho stavu,
- vyššie uvedené programy monitorovania chránených oblastí budú v chránených oblastiach doplnené o tie špecifikácie, ktoré sú obsiahnuté v legislatívnej úprave spoločenstva, na základe ktorých boli jednotlivé chránené oblasti ustanovené.“

5 Článok 9 ods. 1 a 2 smernice 2000/60 stanovuje:

„1. Členské štáty zohľadnia princíp úhrady nákladov za vodohospodárske služby vrátane nákladov na ochranu životného prostredia a na zdroje, majú na zreteli ekonomickú analýzu vykonanú v súlade s prílohou III a najmä v súlade s princípom ‚znečisťovateľ platí‘.

Do roku 2010 členské štáty zabezpečia

- aby cenová politika v oblasti vôd dostatočne motivovala užívateľov k efektívnemu využívaniu vodných zdrojov, čím prispievajú k dosiahnutiu environmentálnych cieľov tejto smernice,
- primeraný príspevok rozličných spôsobov využívania vody k úhrade nákladov za vodohospodárske služby rozčlenený aspoň na priemysel, domácnosti a poľnohospodárstvo, vychádzajúci z ekonomickej analýzy uskutočnenej podľa prílohy III so zohľadnením princípu ‚znečisťovateľ platí‘.

Členské štáty môžu pritom prihliadať na sociálne, environmentálne a ekonomické dôsledky tejto úhrady, ako aj geografické a klimatické podmienky ovplyvneného regiónu alebo regiónov.

2. Členské štáty budú v plánoch vodohospodárskeho manažmentu povodia informovať o plánovaných opatreniach na vykonávanie ustanovení odseku 1, ktoré majú prispieť k dosiahnutiu environmentálnych cieľov tejto smernice a o príspevku rozličných spôsobov využívania vody k úhrade nákladov za vodohospodárske služby.“

6 Článok 10 smernice 2000/60, nazvaný „Kombinovaný prístup k bodovým a difúznym zdrojom znečistenia“, stanovuje:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby bolo každé vypúšťanie do povrchových vôd uvedené v odseku 2 regulované podľa kombinovaného prístupu ustanoveného v tomto článku.

2. Členské štáty zabezpečia ustanovenie a/alebo vykonávanie:

- a) regulácie emisií na základe najlepších dostupných techník (BAT), alebo
- b) príslušných limitných hodnôt emisií, alebo
- c) v prípade difúzných vplyvov, regulácií, vrátane ak je to účelné, aj najlepších environmentálnych postupov

stanovených v:

- Smernici Rady č. 96/61/ES z 24. septembra 1996 o integrovanej prevencii a kontrole znečistenia [Ú. v. ES L 257, 1996, s. 26; Mim. vyd. 15/003, s. 80],
- Smernici Rady č. 91/271/EHS z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd [Ú. v. ES L 135, 1991, s. 40; Mim. vyd. 15/002, s. 26],
- Smernici Rady č. 91/676/EHS [z] 12. decembra 1991 o ochrane vôd pred znečistením dusičnanmi z poľnohospodárskych zdrojov [Ú. v. ES L 375, 1991, s. 1; Mim. vyd. 15/002, s. 68],
- smerniciach prijatých v zmysle článku 16 tejto smernice,
- smerniciach uvedených v prílohe IX,
- akomkoľvek ďalšom príslušnom právnom predpise spoločenstva

najneskôr do 12-tich rokov od nadobudnutia účinnosti tejto smernice, pokiaľ nie je v príslušnom legislatívnom predpise ustanovené ináč.

3. Ak si kvalitatívny cieľ alebo norma kvality, zavedená či už podľa tejto smernice, smerníc uvedených v prílohe IX alebo podľa akejkoľvek inej právnej úpravy spoločenstva, vyžaduje prísnejšie podmienky ako tie, ktoré vyplynú z uplatňovania odseku 2, budú podľa nich ustanovené prísnejšie regulácie emisií.“

7 Článok 11 smernice 2000/60, nazvaný „Program opatrení“, vo svojom odseku 5 uvádza:

„Ak výsledky monitorovania alebo iné údaje naznačujú, že dosiahnutie cieľov stanovených pre vodný útvar podľa článku 4 nie je pravdepodobné, členský štát zabezpečí:

- preskúmanie príčin možného neúspechu,
- primerané preskúmanie a revíziu príslušných povolení a oprávnení,
- primerané preverenie a podľa potreby prispôbenie monitorovacích programov a
- zavedenie doplnkových opatrení potrebných na dosiahnutie stanovených cieľov vrátane, ak je to potrebné, zavedenia prísnejších environmentálnych noriem kvality podľa postupov stanovených v prílohe V.

Ak sú tieto príčiny výsledkom mimoriadnych nepredvídateľných okolností spôsobených prírodnými silami alebo vyššou mocou, najmä extrémne povodne a dlhodobé suchá, členské štáty môžu určiť doplnkové opatrenia za prakticky nerealizovateľné s ohľadom na článok 4 ods. 6.“

- 8 Body 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 a 2.4.1 prílohy V smernice 2000/60 stanovujú:

„1.3. Monitorovanie ekologického stavu a chemického stavu povrchových vôd Monitorovacia sieť povrchových vôd bude vytvorená v súlade s požiadavkami článku 8. Monitorovacia sieť bude navrhnutá tak, aby zabezpečila zosúladený a úplný prehľad ekologického a chemického stavu v každom povodí a aby umožnila klasifikáciu vodných útvarov do piatich tried v súlade s normatívnymi definíciami v časti 1.2. Mapu alebo mapy s vyznačenou monitorovacou sieťou povrchovej vody poskytnú členské štáty v plánoch vodohospodárskeho manažmentu povodia. Na základe charakterizácie a hodnotenia dopadu vykonaného v súlade s článkom 5 a prílohou II zavedú členské štáty program inšpekčného monitorovania a program prevádzkového monitorovania pre každé obdobie, na ktoré sa vzťahuje plán vodohospodárskeho manažmentu povodia. Členské štáty budú musieť v niektorých prípadoch zaviesť aj programy prieskumného monitorovania. Členské štáty budú monitorovať ukazovatele, ktoré sú indikatívne pre stav každého relevantného kvalitatívneho prvku. Pri výbere ukazovateľov biologických kvalitatívnych prvkov členské štáty určia primeranú taxonomickú úroveň potrebnú na dosiahnutie dostatočnej spoľahlivosti a presnosti klasifikácie kvalitatívnych prvkov. Odhady miery spoľahlivosti a presnosti výsledkov získaných monitorovacími programami budú uvedené v pláne. ...

1.3.4. Frekvencia monitorovania Indikatívne ukazovatele fyzikálno-chemických kvalitatívnych prvkov by sa mali sledovať s frekvenciou uvedenou v tabuľke nižšie, pokiaľ nebudú na základe technických znalostí a odborného posúdenia zdôvodnené väčšie intervaly inšpekčného monitorovania. Pre biologické a hydromorfologické kvalitatívne prvky by sa monitorovanie malo uskutočniť aspoň raz počas inšpekčného monitorovania. Pre prevádzkové monitorovanie určia členské štáty frekvenciu monitorovania každého ukazovateľa tak, aby monitorovanie poskytlo dostatočné údaje pre spoľahlivé vyhodnotenie stavu príslušného kvalitatívneho prvku. Monitorovanie by sa malo spravidla uskutočňovať v intervaloch, ktoré nie sú väčšie ako intervaly uvedené v nasledujúcej tabuľke, pokiaľ to nebude odôvodnené na základe technických znalostí a odborného posúdenia. Frekvencia sa zvolí tak, aby sa dosiahol prijateľný stupeň spoľahlivosti a presnosti. Odhady spoľahlivosti a presnosti daného monitorovacieho systému sa uvedú v pláne vodohospodárskeho manažmentu povodia. Frekvencia monitorovania sa zvolí tak, aby zohľadňovala premenlivosť ukazovateľov vyplývajúcu tak z prírodných ako aj antropogénnych podmienok. Obdobie monitorovania sa vyberie tak, aby sa minimalizoval

dopad sezónnych zmien na výsledky a tým sa zabezpečilo, že výsledky budú odrážať zmeny vo vodnom útvare spôsobené zmenami antropogénnych vplyvov. Na dosiahnutie tohto cieľa sa v prípade potreby uskutoční doplnkové monitorovanie v priebehu rôznych ročných období toho istého roka.

Kvalitatívny prvok	Rieky	Jazerá	Brakické	Pobrežné
Biologické				
Fytoplanktón	6 mesiacov	6 mesiacov	6 mesiacov	6 mesiacov
Iná vodná flóra	3 roky	3 roky	3 roky	3 roky
Makrozoobentos	3 roky	3 roky	3 roky	3 roky
Ryby	3 roky	3 roky	3 roky	
Hydromorfologické				
Priechodnosť	6 rokov			
Hydrológia	priebežne	1 mesiac		
Morfológia	6 rokov	6 rokov	6 rokov	6 rokov
Fyzikálno-chemické				
Teplotné podmienky	3 mesiace	3 mesiace	3 mesiace	3 mesiace
Kyslíkové pomery	3 mesiace	3 mesiace	3 mesiace	3 mesiace
Soľnosť	3 mesiace	3 mesiace	3 mesiace	
Obsah živín	3 mesiace	3 mesiace	3 mesiace	3 mesiace
Acidobázický stav	3 mesiace	3 mesiace		
Iné znečisťujúce látky	3 mesiace	3 mesiace	3 mesiace	3 mesiace
Prioritné látky	1 mesiac	1 mesiac	1 mesiac	1 mesiac

1.3.5. Doplnkové požiadavky na monitorovanie chránených oblastí Vyššie uvedené monitorovacie programy budú doplnené, aby sa splnili tieto požiadavky:

Miesta odberu pitnej vody Útvary povrchovej vody určené podľa článku 7, ktoré poskytujú v priemere viac ako 100 m³ za deň, budú určené ako monitorovacie miesta a bude sa na nich uskutočňovať také doplnkové monitorovanie, aké môže byť potrebné na splnenie požiadaviek uvedeného článku. V takýchto útvaroch sa budú monitorovať všetky vypúšťané prioritné látky a všetky ostatné látky

vypúšťané vo významných množstvách, ktoré by mohli ovplyvniť stav vodného útvaru a ktoré sa kontrolujú podľa ustanovení smernice o pitnej vode. Monitorovanie sa bude uskutočňovať v súlade s nasledujúcimi frekvenciami:

Počet zásobovaných obyvateľov	Frekvencia
< 10 000	4-krát ročne
10 000 až 30 000	8-krát ročne
> 30 000	12-krát ročne

Chránené oblasti biotopov a miest výskytu druhov Vodné útvary, ktoré tvoria tieto oblasti, budú zahrnuté do programu prevádzkového monitorovania uvedeného vyššie, ak na základe hodnotenia dopadov a inšpekčného monitorovania boli identifikované ako ohrozené z hľadiska splnenia environmentálnych cieľov podľa článku 4. Monitorovanie sa uskutoční pre vyhodnotenie veľkosti [rozsahu – *neoficiálny preklad*] a dopadu všetkých relevantných významných vplyvov na tieto útvary a v prípade potreby aj na vyhodnotenie zmien stavu takýchto útvarov vyplývajúcich z programov opatrení. Monitorovanie bude pokračovať dovtedy, kým tieto oblasti nesplnia požiadavky vzťahujúce sa na vodu v právnych predpisoch, podľa ktorých boli chránené oblasti vyhlásené a kým tieto oblasti nesplnia ciele podľa článku 4. ...

1.4. Klasifikácia a prezentácia ekologického stavu

1.4.1. Porovnatelnosť výsledkov biologického monitorovania

- i) Členské štáty zriadia systémy monitorovania s cieľom odhadu hodnôt biologických kvalitatívnych prvkov špecifikovaných pre každú kategóriu povrchov[ých] vôd alebo pre výrazne zmenené a umelé útvary povrchovej vody. Pri aplikácii nižšie uvedeného postupu vo výrazne zmenených alebo umelých vodných útvaroch odkazy na ekologický stav by sa mali chápať ako odkazy na ekologický potenciál. Takéto systémy môžu využívať jednotlivé druhy alebo skupiny druhov, ktoré sú reprezentatívne pre kvalitatívny prvok ako celok.
- ii) Aby sa zabezpečila porovnatelnosť takýchto monitorovacích systémov, výsledky systémov používaných každým členským štátom sa pre účely klasifikácie ekologického stavu vyjadria ako ekologické kvalitatívne pomery. Tieto pomery budú predstavovať vzťah medzi hodnotami biologických ukazovateľov pozorovaných v danom útvare povrchovej vody a hodnotami týchto ukazovateľov v referenčných podmienkach platných pre tento útvar. Pomer bude vyjadrený ako číselná hodnota v rozsahu od nuly do jedna, pričom veľmi dobrý ekologický stav predstavujú hodnoty blízke jednej a zlý ekologický stav hodnoty blízke nule.
- iii) Každý členský štát rozdelí stupnicu pomeru ekologickej kvality pre svoj monitorovací systém pre každú kategóriu povrchovej vody do piatich tried, od veľmi dobrého po zlý ekologický stav v súlade s definíciou uvedenou v odseku 1.2 tak, že každej hranici medzi triedami priradí číselnú hodnotu. Číselná hodnota pre hranicu medzi triedami veľmi dobrého a dobrého stavu a hodnota pre hranicu medzi dobrým a priemerným stavom sa stanoví medzikalibračným porovnaním popísaným nižšie.
- iv) Komisia sprostredkuje toto medzikalibračné porovnanie, aby sa zabezpečil súlad hraničných hodnôt medzi jednotlivými triedami a normatívnymi definíciami uvedenými v odseku 1.2 a ich porovnatelnosť medzi jednotlivými členskými štátmi.

- v) Ako súčasť tohoto porovnania Komisia umožní výmenu informácií medzi členskými štátmi, čo povedie k identifikácii radu miest v každom ekoregiónu v spoločenstve; tieto miesta budú tvoriť medzikalibračnú sieť. Sieť bude pozostávať z miest vybraných z rôznych typov útvarov povrchovej vody vyskytujúcich sa v každom ekoregiónu. Pre každý vybraný typ útvaru povrchovej vody bude sieť obsahovať aspoň dve miesta zodpovedajúce hranici medzi normatívnymi definíciami veľmi dobrého a dobrého stavu a aspoň z dvoch miest zodpovedajúcich hranici medzi normatívnymi definíciami dobrého a priemerného stavu. Tieto miesta sa vyberú na základe odborného posúdenia založeného na spoločných kontrolách a na všetkých ďalších dostupných informáciách.
- vi) Každý monitorovací systém členských štátov sa aplikuje na tie miesta medzikalibračnej siete, ktoré sa nachádzajú tak v danom ekoregiónu a ako aj v príslušnom type útvaru povrchovej vody, na ktorom sa má systém aplikovať v zmysle požiadaviek tejto smernice. Výsledky tejto aplikácie sa použijú na stanovenie číselných hodnôt príslušných hraníc medzi triedami v monitorovacom systéme každého členského štátu.
- vii) Komisia pripraví návrh registra miest tvoriacich medzikalibračnú sieť. Konečný register miest sa vytvorí v súlade s regulačným postupom uvedeným v článku 21 ods. 2.
- viii) Komisia a členské štáty dokončia medzikalibračné porovnanie do 18 mesiacov od uverejnenia konečnej verzie registra miest.
- ix) Výsledky medzikalibračného porovnania a hodnoty pre klasifikácie monitorovacích systémov členských štátov stanovené v súlade s bodmi i) až viii), ktoré sú zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením, sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 21 ods. 3 a uverejnia sa do šiestich mesiacov od dokončenia medzikalibračného porovnania.

1.4.2. Prezentácia výsledkov monitorovania a klasifikácie ekologického stavu a ekologického potenciálu

- i) Pre kategórie povrchovej vody bude ekologický stav vodného útvaru reprezentovať nižšia hodnota z výsledkov biologického a fyzikálno-chemického monitorovania príslušných kvalitatívnych prvkov zatriedená podľa prvého stĺpca nasledujúcej tabuľky. Členské štáty vypracujú mapu každého správneho územia povodia, kde bude klasifikácia ekologického stavu každého vodného útvaru znázornená farebne podľa kódu uvedeného v druhom stĺpci nasledujúcej tabuľky:

Klasifikácia ekologického stavu	Farebný kód
Veľmi dobrý	Modrá
Dobrý	Zelená
Priemerný	Žltá
Zlý	Oranžová
Veľmi zlý	Červená

- ii) V prípade výrazne zmenených a umelých vodných útvarov bude ekologický stav vodného útvaru predstavovať nižšia hodnota z výsledkov biologického a fyzikálno-chemického monitorovania príslušných kvalitatívnych prvkov zatriedená podľa prvého stĺpca nasledujúcej tabuľky. Členské štáty vypracujú mapu každého správneho územia povodia, kde bude klasifikácia ekologického

stavu každého vodného útvaru znázornená farebne podľa kódu pre umelé vodné útvary uvedeného v druhom stĺpci nasledujúcej tabuľky. Pre výrazne zmenené vodné útvary platí kód uvedený v treťom stĺpci tejto tabuľky:

Klasifikácia ekologického potenciálu	Farebný kód	
	Umelé vodné útvary	Výrazne zmenené útvary
Dobry a vyssi	Rovnako široké zelené a svetlosivé pásy	Rovnako široké zelené a tmavosivé pásy
Priemerny	Rovnako široké žlté a svetlosivé pásy	Rovnako široké žlté a tmavosivé pásy
Zly	Rovnako široké oranžové a svetlosivé pásy	Rovnako široké oranžové a tmavosivé pásy
Veľmi zly	Rovnako široké červené a svetlosivé pásy	Rovnako široké červené a tmavosivé pásy

- iii) Členské štáty taktiež označia čiernymi bodmi na mape tie vodné útvary, kde sa dobrý stav alebo dobrý ekologický potenciál nedosiahol z dôvodu nesplnenia jednej alebo viacerých environmentálnych noriem kvality, ktoré boli stanovené pre tento... vodný útvar vo vzťahu k špecifickým syntetickým a nesyntetickým znečisťujúcim látkam (v súlade s režimom plnenia stanoveným členským štátom).

1.4.3. Prezentácia výsledkov monitorovania a klasifikácie chemického stavu Ak vodný útvar vyhovuje všetkým environmentálnym normám kvality ustanoveným v prílohe IX, článku 16 a iným relevantným právnym predpisom spoločenstva stanovujúcim environmentálne normy kvality, bude označený ako útvar dosahujúci dobrý chemický stav. Ak vodný útvar nevyhovie, bude označený ako útvar, ktorý nedosiahol dobrý chemický stav. ...

2.4. Monitorovanie chemického stavu podzemnej vody

2.4.1. Monitorovacia sieť podzemnej vody Monitorovacia sieť podzemnej vody sa vytvorí v súlade s požiadavkami článkov 7 a 8. Monitorovacia sieť sa navrhne tak, aby poskytovala ucelený a súhrnný prehľad o chemickom stave podzemnej vody v každom povodí a umožnila zistiť prítomnosť dlhodobostúpajúcich trendov koncentrácií znečisťujúcich látok, vyvolaných antropogénnymi vplyvmi. Na základe charakterizácie a vyhodnotenia vplyvov uskutočnených v súlade s článkom 5 a prílohou II, členské štáty zavedú program inšpekčného monitorovania pre každé obdobie, na ktoré sa vzťahuje plán vodohospodárskeho manažmentu povodia. Výsledky tohoto programu sa použijú na vytvorenie programu prevádzkového monitorovania, ktorý sa bude uskutočňovať počas zostávajúceho obdobia plánu. V pláne budú uvedené odhady spoľahlivosti a presnosti výsledkov z monitorovacích programov. ...“

- 9 Príloha VII smernice 2000/60, nazvaná „Plány vodohospodárskeho manažmentu povodia“, uvádza vo svojej časti A v bodoch 7.2 až 7.10 toto:

„A. Plány vodohospodárskeho manažmentu povodia zahŕňajú tieto prvky:

...

- 7.2. správu o praktických krokoch a opatreniach prijatých s cieľom uplatnenia princípu úhrady nákladov za využívanie vody v súlade s článkom 9;
7.3. súhrn opatrení prijatých na splnenie požiadaviek článku 7;

- 7.4. súhrn regulácií odberu a vzdúvania vody, vrátane odkazov na zoznamy a identifikácie prípadov, v ktorých sa urobili výnimky na základe článku 11 ods. 3 písm. e);
- 7.5. súhrn regulácií vypúšťania znečistenia z bodových zdrojov a iných činností, ktoré majú dopad na stav vody v súlade s ustanoveniami článku 11 ods. 3 písm. g) a 11 ods. 3 bod i);
- 7.6. identifikáciu prípadov, keď bolo povolené priame vypúšťanie do podzemnej vody v súlade s ustanoveniami článku 11 ods. 3 písm. j);
- 7.7. súhrn opatrení prijatých v súlade s článkom 16 o prioritných látkach;
- 7.8. súhrn opatrení prijatých na prevenciu alebo zníženie dôsledkov prípadov havarijného znečistenia;
- 7.9. súhrn opatrení prijatých podľa článku 11 ods. 5 pre vodné útvary, ktoré pravdepodobne nedosiahnu ciele stanovené v článku 4;
- 7.10. podrobnosti o doplnkových opatreniach, ktoré sú identifikované ako potrebné na splnenie stanovených environmentálnych cieľov;

...“

Poľské právo

Zákon o vodách

- ¹⁰ Zákon o vodách z 18. júla 2001 (Dz. U. z roku 2001, č. 115, položka 1229) v znení účinnom k 28. augustu 2010 (ďalej len „zákon o vodách“) v §113 uvádza:

....

4. Register chránených oblastí obsahuje zoznamy:

- (1) oblastí určených na odber vody pre zásobovanie obyvateľstva pitnou vodou;
- (2) oblastí určených na ochranu hospodársky významných vodných druhov;
- (3) vodných útvarov určených ako rekreačné vody, vrátane oblastí určených ako vody na kúpanie;
- (4) oblastí citlivých na eutrofizáciu vyvolanú znečistením z mestských zdrojov;
- (5) oblastí zraniteľných znečistením dusičnanmi pochádzajúcimi z poľnohospodárskych zdrojov;
- (6) oblastí ustanovených na ochranu prírodných biotopov alebo druhov podľa zákona o ochrane prírody alebo kde je udržiavanie alebo zlepšovanie stavu vody dôležitým faktorom takejto ochrany.

...“

- ¹¹ Zákon o vodách v § 113a stanovuje:

....

2. Základné opatrenia podľa odseku 1, ktorých cieľom je splnenie minimálnych podmienok, zahŕňajú:

...

- (2) opatrenia na realizáciu princípu úhrady nákladov za vodohospodárske služby,

...

4. Pri vypracúvaní národného programu pre vodu a životné prostredie je potrebné vykonať ekonomické analýzy využívania vôd so zohľadnením princípu úhrady nákladov za vodohospodárske služby, ako aj dlhodobé projekcie uspokojovania potrieb v oblasti využívania vodných zdrojov v správnych územiach povodia.

...“

12 Zákon o vodách v § 114 stanovuje:

„1. Plán vodohospodárskeho manažmentu povodia obsahuje tieto časti:

(1) všeobecný opis charakteristík správneho územia povodia, zahŕňajúci najmä:

a) zoznam útvarov povrchových vôd uvádzajúci ich druh a stanovené referenčné podmienky;

b) zoznam útvarov podzemných vôd;

(2) súhrn opisu významných antropogénnych vplyvov a vyhodnotenie ich dopadov na stav povrchovej a podzemnej vody;

(3) zoznamy chránených oblastí uvedených v § 113 ods. 2 bode 5 spolu s ich kartografickým vyobrazením;

(4) mapu monitorovacích sietí spolu s prezentáciou programov monitorovania;

(5) zoznam environmentálnych cieľov stanovených pre vodné útvary a chránené oblasti;

(6) súhrn ekonomickej analýzy využívania vôd;

(7) súhrn opatrení stanovených v národnom programe pre vodu a životné prostredie zameraný na prostriedky na dosiahnutie stanovených environmentálnych cieľov;

(8) zoznam podrobnejších programov a plánov vodohospodárskeho manažmentu vypracovaných pre dané správne územie povodia, ktoré sa týkajú jednotlivých čiastkových povodí, sektorov, problémov alebo typov vôd, spolu so súhrnom ich obsahu;

(9) súhrn opatrení prijatých na informovanie verejnosti a na konzultácie s verejnosťou, ich výsledkov a zmien uskutočnených na ich základe v pláne;

(10) zoznam príslušných orgánov vo veciach vodného manažmentu pre správne územie povodia;

(11) informácie o podrobnostiach a postupoch pre získanie referenčných údajov a dokumentov použitých pri vypracovaní plánu a informácie o očakávaných výsledkoch, ktoré by jeho realizácia mala priniesť.

...

4. Aktualizácia plánu vodohospodárskeho manažmentu povodia okrem informácií uvedených v odseku 1 obsahuje:

(1) dodatočnú prezentáciu každej zmeny, ku ktorej došlo od uverejnenia predchádzajúceho plánu vodohospodárskeho manažmentu povodia;

- (2) vyhodnotenie pokroku dosiahnutého pri plnení environmentálnych cieľov, vrátane prezentácie výsledkov monitorovania za obdobie predchádzajúceho plánu spolu s vysvetlením pri všetkých environmentálnych cieľoch, ktoré sa nedosiahli;
- (3) opis, spolu s uvedením dôvodov, všetkých opatrení predpokladaných v predchádzajúcej verzii plánu, ktoré sa napokon nerealizovali;
- (4) opis doplnkových opatrení potrebných na realizáciu plánu.

...“

13 Zákon o vodách v § 155a stanovuje:

„1. Cieľom monitorovania vôd je získanie informácií o stave povrchových a podzemných vôd pre potreby plánovania manažmentu vôd a vyhodnocovania uskutočňovania environmentálnych cieľov.

2. Analýza a vyhodnocovanie stavu povrchových a podzemných vôd sa vykonáva v rámci národného monitorovania životného prostredia.

3. Oblastný inšpektor ochrany životného prostredia vykonáva analýzy povrchových vôd, pokiaľ ide o fyzikálno-chemické, chemické a biologické prvky.

4. Národný hydrologicko-meteorologický ústav vykonáva analýzy povrchových vôd, pokiaľ ide o hydrologické a morfológické prvky.

5. Národný hydrogeologický ústav analyzuje a vyhodnocuje stav podzemných vôd, pokiaľ ide o fyzikálno-chemické a kvantitatívne prvky.

6. V odôvodnených prípadoch vykonáva oblastný inšpektor ochrany životného prostredia so súhlasom Národného hydrogeologického ústavu dodatočné analýzy týkajúce sa fyzikálno-chemických prvkov podzemných vôd a prostredníctvom hlavného inšpektora ochrany životného prostredia poskytuje ich výsledky Národnému hydrogeologickému ústavu.

7. V riadne odôvodnených prípadoch vykonáva hlavný inšpektor ochrany životného prostredia so súhlasom predsedu Národného ústavu vôd a na základe výsledkov analýz uvedených v odsekoch 3 až 6 podrobné hodnotenie stavu vôd v správnych územiach povodia pri zohľadnení rozdelenia na hydrické oblasti, pričom, ak to odôvodňujú špecifické okolnosti analýz, vykonáva analýzy uvedené v odseku 2.“

Zákon o ochrane životného prostredia

14 Podľa § 25 ods. 2 zákona o ochrane životného prostredia z 27. apríla 2001 (Dz. U., č. 62, položka 627, ďalej len „zákon o ochrane životného prostredia“) pozostáva štátne monitorovanie životného prostredia zo systému meraní, vyhodnocovania a diagnostiky ekologického stavu a zo zberu, spracovávania a šírenia informácií o životnom prostredí.

15 Podľa § 25 ods. 3 tohto zákona štátne monitorovanie životného prostredia prispieva k opatreniam ochrany životného prostredia systematickým informovaním správnych orgánov a verejnosti o:

....

(1) kvalite prírodných prvkov, dodržiavaní environmentálnych noriem kvality definovaných príslušnými ustanoveniami a úrovni stanovených v § 3 bode 28 písm. b) a c), ako aj o oblastiach prekročenia týchto noriem a úrovni;

- (2) zmenách kvality prírodných prvkov a o dôvodoch týchto zmien, pri ktorých existujú vzťahy príčinnej súvislosti medzi emisiami a stavom prírodných prvkov.“

Zákon o ochrane prírody

- 16 Podľa § 112 zákona o ochrane prírody zo 14. mája 2013 (úplné znenie zákona zo 16. apríla 2004, Dz. U. z roku 2013, položka 627, ďalej len „zákon o ochrane prírody“), štátne monitorovanie životného prostredia predstavuje environmentálne monitorovanie biologickej a krajinskej diverzity.
- 17 Odsek 2 tohto paragrafu stanovuje, že environmentálne monitorovanie pozostáva z pozorovania a skúmania stavu a zmien zložiek biologickej a krajinskej diverzity, vrátane typov prirodzených biotopov a druhov európskeho významu, a osobitne prioritných prirodzených biotopov a druhov, ako aj z preskúmania efektívnosti metód ochrany prírody.

Vyhláška z 3. októbra 2005

- 18 Vyhláška ministra životného prostredia z 3. októbra 2005 týkajúca sa osobitných podmienok, ktoré má spĺňať hydrologická a geoinžinierska dokumentácia (Dz. U., č. 201, ďalej len „vyhláška z 3. októbra 2005“) vo svojom § 2 ods. 1 bode 13 a ods. 2 uvádza:

„1. Na účely tohto predpisu predstavujú:

...

- (13) využiteľné vodné zdroje: množstvo podzemnej vody, ktorú je možné odobrať v oblasti v rovnováhe za daných environmentálnych a hydrologických podmienok odberu vody, bez uvedenia konkrétnej lokality a bez technických alebo ekonomických podmienok odberu vody;

...

2. Využiteľné zdroje podzemných vôd v hodnotenej oblasti stanovené v hydrogeologickej dokumentácii umožňujú:

- (1) vyhodnotiť úroveň využitia zdrojov podzemnej vody a kvantity využiteľných rezerv alebo deficitu vodných zdrojov v hodnotenej oblasti, vrátane hydrickej oblasti alebo čiastkového povodia;
- (2) určiť možné lokality vybudovania miest odberu podzemnej vody;
- (3) vykonať hodnotenie zdrojov v oblastiach intenzívneho využívania zameraného na podzemné vody a preveriť tieto zdroje;
- (4) stanoviť hydroekonomický prehľad s cieľom určiť podmienky využívania vôd v hydrickej oblasti alebo čiastkovom povodí.

...“

Vyhláška z 23. júla 2008

- 19 Vyhláška ministra životného prostredia z 23. júla 2008 o kritériách a podmienkach hodnotenia stavu podzemných vôd (Dz. U. č. 143, položka 896, ďalej len „vyhláška z 23. júla 2008“) v § 2 ods. 1 uvádza:

„Klasifikácia stavu podzemných vôd podľa fyzikálno-chemických prvkov vychádza z nasledujúcich piatich kvalitatívnych tried:

...

(2) Trieda II – vody dobrej kvality, v ktorých:

- a) hodnoty niektorých fyzikálno-chemických prvkov sú zvýšené z dôvodu prírodných procesov prebiehajúcich v podzemných vodách;
- b) hodnoty fyzikálno-chemických prvkov nenaznačujú výskyt alebo naznačujú veľmi slabý výskyt ľudskej aktivity;

...“

- 20 Uvedená vyhláška v § 8 ods. 2 až 4 stanovuje:

„2. Hodnotenia kvantitatívneho stavu podzemných vôd sa vykonávajú na príslušných jednotných útvaroch podzemných vôd.

...

3. Hodnotenie kvantitatívneho stavu podzemných vôd prebieha stanovením dôležitosti zásob jednotných útvarov podzemných vôd a interpretovaním výsledkov kontrol odzrkadľujúcich situáciu podzemných vôd.

...

4. Dôležitosť zásob zdrojov podzemnej vody sa stanovuje porovnaním skutočného priemerného odberu podzemnej vody počas niekoľkých rokov na miestach odberu podzemnej vody, vyjadreného v m³/deň, s objemom zásob podzemnej vody dostupnej pre využitie, vyjadreným v m³/deň, ktoré boli stanovené na základe využiteľných zdrojov stanovených pre oblasť v rovnováhe, zahŕňajúcu príslušný jednotný útvar podzemných vôd; keď príslušný útvar podzemných vôd nie je úplne pokrytý hodnotenou oblasťou, pre ktorú boli stanovené využiteľné zdroje, je možné vykonať porovnanie na základe výpočtu využívania predpokladaných zdrojov podzemnej vody až do stanovenia využiteľných zdrojov pre daný vodný útvar.“

Vyhláška z 20. augusta 2008

- 21 Vyhláška ministra životného prostredia z 20. augusta 2008 o pravidlách klasifikácie jednotných útvarov povrchových vôd (Dz. U. č. 162, položka 1008, ďalej len „vyhláška z 20. augusta 2008“) v časti B bode XIV prílohy 6 uvádza:

„Klasifikácia ekologického stavu útvarov povrchových vôd a interpretácia výsledkov analýzy indikátorov kvality vody na základe fyzikálno-chemických, biologických a hydromorfologických prvkov

...

B. Interpretácia výsledkov analýzy indikátorov kvality vody na základe fyzikálno-chemických, biologických a hydromorfologických prvkov

...

XIV. Kým nedôjde k vypracovaniu metód hodnotenia ekologického stavu na základe hydromorfologických prvkov, klasifikáciu ekologického stavu vôd možno vykonávať bez zohľadnenia týchto prvkov. V takom prípade sa vynechá krok 4 a útvary povrchových vôd spĺňajúci kritériá podľa kroku 3 bodu 1 sa zaradí do triedy 1 ekologického stavu.“

22 Časť B bod XV prílohy 7 vyhlášky z 20. augusta 2008 uvádza:

„Klasifikácia ekologického potenciálu umelých a výrazne zmenených útvarov povrchových vôd a interpretácia výsledkov analýzy indikátorov kvality vody na základe fyzikálno-chemických, biologických a hydromorfologických prvkov

...

B. Interpretácia výsledkov analýzy indikátorov kvality vody na základe fyzikálno-chemických, biologických a hydromorfologických prvkov

...

XV. Kým nedôjde k vypracovaniu metód hodnotenia ekologického potenciálu na základe hydromorfologických prvkov, klasifikáciu ekologického potenciálu vôd možno vykonávať bez zohľadnenia týchto prvkov. V takom prípade sa krok 2 vynechá.“

Vyhláška z 13. mája 2009

23 Podľa § 5 ods. 2 bodu 3 vyhlášky ministra životného prostredia z 13. mája 2009 týkajúcej sa podmienok riadenia monitorovania jednotných útvarov povrchových a podzemných vôd (Dz. U. č. 81, položka 685, ďalej len „vyhláška z 13. mája 2009“):

„Prevádzkové monitorovanie útvarov povrchových vôd sa vykonáva s cieľom:

...

(3) stanoviť stav povrchových vôd v oblastiach uvedených na zoznamoch podľa § 113 ods. 4 zákona o vodách...;

...“

24 Príloha 1 vyhlášky z 13. mája 2009 stanovuje:

„...“

2. Kritériá výberu útvarov povrchových vôd, ktoré majú byť podrobené prevádzkovému monitorovaniu:

...

(6) klasifikácia útvarov povrchových vôd medzi vodami predstavujúcimi prírodný biotop rýb, kôrovcov a mäkkýšov alebo vzťah vzájomnej závislosti medzi vodným útvárom a chránenými oblasťami podľa § 113 ods. 4 zákona o vodách...

...“

25 V „poznámkach k tabuľke č. 2“, uvedených vo vyhláske z 13. mája 2009, sa uvádza:

„...“

- (2) Rozsah a frekvencia analýz rôznych ukazovateľov klasifikácie vykonávaných na meracích miestach cielených kontrol, ktoré sa nenachádzajú na útvaroch povrchových vôd určených ako rekreačné vody, vrátane oblastí určených ako vody na kúpanie, zodpovedajú výlučne indikátorom a frekvencii definovaným v medzinárodných zmluvách, ktorými je Poľská republika viazaná, a v osobitných účinných ustanoveniach, najmä tých, ktoré boli prijaté podľa § 50 ods. 1 a 2 zákona o vodách...; inak zodpovedajú prvkom definovaným pre meracie miesta prevádzkového monitorovania.

...

- (4) Ak sa v útvare povrchových vôd konštatuje, alebo bol v minulosti konštatovaný zdroj znečistenia spôsobilý uvoľňovať látky, ktoré sú osobitne škodlivé pre vodné prostredie, najmä prioritné látky uvedené v tabuľke 1, a to v skupine chemických ukazovateľov charakteristických prítomnosťou látok, ktoré sú osobitne škodlivé pre vodné prostredie, alebo ak výsledky diagnostického monitorovania naznačujú, že niektorá z látok je prítomná v množstvách presahujúcich limity koncentrácie, na meracom mieste prevádzkového monitorovania umiestnenom na tomto vodnom útvare sa vykoná analýza zahŕňajúca látky, ktorých prítomnosť vo vode bola konštatovaná alebo je pravdepodobná. V takom prípade sa prevádzkové monitorovanie dotknutého vodného útvaru pre tieto látky vykonáva každoročne, a to na každom meracom mieste. Frekvencia overovania biologických parametrov sa nemení. Frekvencia, s akou sa na konkrétnom vodnom útvare vykonáva určovanie každej z látok uvedených v tabuľke 1 v skupine prioritných látok v oblasti politiky vôd a ukazovateľov iných znečisťujúcich látok..., môže byť znížená, ak výsledky získané počas prvého úplného každoročného cyklu plánovania počas šiestich rokov potvrdzujú, že koncentrácia takejto látky neprekračuje prípustné hraničné hodnoty. Analýza prítomnosti konkrétnych nebezpečných látok na meracom mieste prevádzkového monitorovania nemusí byť vykonaná, ak všetky výsledky získané na tomto mieste počas predchádzajúceho roka v kontexte prevádzkového monitorovania ukazujú, že táto látka nie je vo vode prítomná, alebo že neboli vykonané činnosti na zlepšenie stavu vody.“

Nariadenie z 18. júna 2009

26 Nariadenie Rady ministrov z 18. júna 2009 o presnom rozsahu vypracúvania plánov vodohospodárskeho manažmentu povodia (Dz. U. č. 106, položka 882, ďalej len „nariadenie z 18. júna 2009“) v § 3 ods. 1 stanovuje:

„Podrobný rámec informácií potrebných na vypracovanie plánu vodohospodárskeho manažmentu povodia zahŕňa:

...

- (2) zoznamy vodných útvarov vypracované podľa § 113 ods. 2 bodu 1 zákona o vodách...;

...

- (7) informácie o rezervoároch vnútrozemských povrchových a podzemných vôd s predbežným vyhodnotením vykonaným po zvážení ich využitia na zásobovanie obyvateľstva pitnou vodou;

...

(9) výsledky dopadovej štúdie o zmenách úrovne hladiny útvarov podzemných vôd;

...“

27 Podľa § 3 ods. 1 bodu 11 nariadenia z 18. júna 2009 špecifické informácie vyžadované na vypracovanie plánu vodohospodárskeho manažmentu povodia zahŕňajú súhrn opatrení obsiahnutých v národnom programe pre vodu a životné prostredie podľa súčasného § 113b zákona o vodách.

28 Toto nariadenie v § 5 stanovuje:

„Pri definovaní environmentálnych cieľov pre vodné útvary a chránené oblasti je potrebné splniť nasledujúce požiadavky:

...

(3) uviesť odôvodnenie pri konštatovaní neúspechu v dosahovaní environmentálnych cieľov, pokiaľ ide o útvary povrchových a podzemných vôd pre budúce plánovacie cykly pi zohľadnení ekonomických, sociálnych a prírodných aspektov;

...“

Vyhláška z 15. novembra 2011

29 Podľa § 4 ods. 1 vyhlášky ministra životného prostredia z 15. novembra 2011 o pravidlách manažmentu monitorovania jednotných útvarov povrchových a podzemných vôd (Dz. U. č. 258, položka 1550, ďalej len „vyhláška z 15. novembra 2011“), jedným zo spôsobov monitorovania jednotných útvarov povrchových a podzemných vôd je monitorovanie chránených oblastí.

30 Vyhláška z 15. novembra 2011 v § 5 ods. 4 stanovuje:

„Monitorovanie chránených oblastí sa vykonáva s cieľom:

(1) stanoviť stav jednotných útvarov povrchových vôd v chránených oblastiach;

(2) stanoviť úroveň dodržiavania dodatočných požiadaviek stanovených pre tieto oblasti v osobitných ustanoveniach;

...

(4) vyhodnotiť zmeny stavu jednotných útvarov povrchových vôd v chránených oblastiach...;

...“

31 Podľa časti 1 bodu 7 prílohy 1 uvedenej vyhlášky sa jedno z kritérií výberu jednotných útvarov povrchových vôd, ktoré sa majú sledovať v rámci diagnostického monitorovania, týka existencie jednotných vodných útvarov v chránených oblastiach ustanovených na ochranu prírodných biotopov alebo druhov, pre ktoré je udržiavanie alebo zlepšovanie stavu vody dôležitým faktorom ich ochrany, ako to stanovuje § 113 ods. 4 bod 6 zákona o vodách.

32 Podľa časti 2 bodu 9 prílohy 1 vyhlášky z 15. novembra 2011 jedno z kritérií výberu pre monitorovanie v rámci prevádzkového monitorovania sa týka určenia, a to na základe vyhodnotenia dopadov závažných antropogénnych vplyvov na stav povrchových vôd a na základe diagnostického

monitorovania, tých jednotných útvarov povrchových vôd nachádzajúcich sa v chránených oblastiach podľa § 113 ods. 4 bodu 6 zákona o vodách, pri ktorých je riziko nesplnenia ich environmentálnych cieľov.

33 Podľa časti V bodu 25 prílohy 2 uvedenej vyhlášky sa monitorovanie chránených oblastí vykonáva dovedy, kým tieto oblasti nebudú zodpovedať požiadavkám osobitných predpisov, podľa ktorých boli ustanovené, a kým nebudú zodpovedať environmentálnym cieľom podľa § 38d ods. 1 a 2 a § 38f zákona o vodách.

34 Príloha 3 uvedenej vyhlášky definuje rozsah a frekvenciu štúdií zameraných na rôzne parametre klasifikácií ekologického a chemického stavu jednotných útvarov povrchových vôd, ako aj rozsah štúdií týkajúcich sa rôznych parametrov klasifikácie ekologického potenciálu a chemického stavu umelých a výrazne zmenených jednotných útvarov povrchových vôd, pri ktorých jednotné vodné útvary spadajú do chránených oblastí. Tabuľka č. 1 uvedenej prílohy 3 uvádza zoznam indikátorov a parametrov štúdií diagnostického monitorovania, ktorý zahŕňa:

„a) 22 indikátorov štúdií biologických prvkov: fytoplanktón (priemerná početnosť alebo kvantita, taxonomické zloženie, frekvencia a intenzita kvitnutia, biomasa, chlorofyl ‚a‘), fytobentos, (priemerná početnosť alebo kvantita, taxonomické zloženie), makrozoobentos – bezstavovce (priemerná početnosť, taxonomické zloženie, prítomnosť citlivých taxónov, diverzita), makroskopické riasy a krytosemenné rastliny (kvantita, taxonomické zloženie, diverzita, prítomnosť citlivých taxónov), makrofyty (priemerná početnosť alebo kvantita, taxonomické zloženie), fauna rýb (priemerná početnosť alebo kvantita, taxonomické zloženie, životný cyklus alebo veková štruktúra, prítomnosť citlivých taxónov);

b) 3 indikátory štúdií hydromorfologických prvkov, ako je hydrologický režim (prílivu a odlivu), kontinuita povrchového odtoku, potokov, bystrín, riek alebo kanálov a morfológické podmienky;

c) 52 indikátorov štúdií fyzikálno-chemických prvkov: indikátory charakteristík fyzikálneho stavu, medzi ktorými sú tepelné podmienky (teplota vody, farba, priehľadnosť, celkové množstvo nerozpustných látok), kyslíkové pomery [rozpustený kyslík, biochemická spotreba kyslíka počas piatich dní (BSK5), chemická spotreba kyslíka (ChSK) – Mn (indikátor manganistanu), celkový organický uhlík, % nasýtenia vôd kyslíkom, chemická spotreba kyslíka (ChSKCr)], salinita (salinita, vodivosť pri 20° C, rozpustné látky, sírany, chloridy, vápnik, horčík, celková tvrdosť), acidobázický stav (pH), celková alkalinita, koncentrácia živín (amónne ióny, dusík podľa Kjeldahla, dusičnanový dusík, dusitanový dusík, celkový dusík, fosforečnany PO₄, celkový fosfor, kremík), a špecifické syntetické a nesyntetické znečisťujúce látky [formaldehyd, arzén, báryum, bór, hexavalentný chróm, celkový chróm (spolu Cr³ a Cr⁶), zinok, meď, prchavé fenoly – fenolový index, ropné uhľovodíky – index minerálnych olejov, hliník, ľahko uvoľniteľné kyanidy, viazané kyanidy, molybdén, selén, striebro, tálium, titán, vanád, antimón, fluoridy, berýlium, kobalt a cín];

d) 33 prioritných látok v oblasti vodnej politiky ako alachlór, antracén, atrazín, benzén, brómovaný difenyléter (pentabromdifenyléter, pentabromderivát; čísla kongenérovo 28, 47, 99, 100, 153 a 154), kadmium a jeho zlúčeniny, chlóralkány C10-13, chlóro, chlóréninfos, chlórpyrifos (chlórpyrifosetyl), 1,2-dichlóretán (EDC), dichlóretán, bis(2-etylhexyl)ftalát (DEHP), diurón, endosulfán, fluorantén, hexachlórbenzén (HCB), hexachlórbutadién (HBD), hexachlórcyklohexán (HCH), izoproturón, olovo a jeho zlúčeniny, ortuť a jej zlúčeniny, naftalén, nikel a jeho zlúčeniny, nonylfenol (p-nonylfenol), oktylfenol 4-(1,1',3,3'-tetrametylbutyl)-fenol, pentachlórbenzén, pentachlórfenol (PCP), polyaromatické uhľovodíky (PAH), benzo(a)pyrén, benzo(b)fluorantén, benzo(k)fluorantén, benzo(g,h,i)perylén, indeno(1,2,3-cd)pyrén, simazín, zlúčeniny tributylcínu (kation tributylcínu), trichlórbenzén (TCB), trichlóretán (chloroform), trifluralín, a

e) 8 ďalších znečisťujúcich látok (tetrachlóretán, aldrín, dieldrín, endrín, izodrín, izomér para-para-DDT, celkové DDT, trichlóretylén (TRI), tetrachlóretylén (PER)).“

Konanie pred podaním žaloby

- 35 Dňa 27. júna 2008 zaslala Komisia Poľskej republike výzvu, v ktorej poukázala na medzery vo vnútroštátnych opatreniach na prebratie smernice 2000/60, ktoré jej boli oznámené, a uviedla, že tento členský štát si nesplnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 2 až 11, 13, 14 a 24, ako aj z príloh II až V, VII a VIII tejto smernice.
- 36 Poľská republika odpovedala na túto výzvu listom z 22. augusta 2008.
- 37 Poľská republika oznámila 7. mája 2009 Komisii vyhlášku z 23. júla 2008 ako opatrenie na prebratie smernice 2000/60.
- 38 Poľská republika oznámila 10. júla rovnakého roku Komisii nariadenie z 18. júna 2009.
- 39 Dňa 6. októbra 2009 oznámila Poľská republika Komisii tri ďalšie podzákonné predpisy, a to konkrétny vyhlášky z 20. augusta 2008, 13. mája 2009 a 22. júla 2009.
- 40 Komisia zaslala 28. júna 2010 Poľskej republike odôvodnené stanovisko, v ktorom ju vyzvala, aby prijala potrebné opatrenia v lehote dvoch mesiacov od doručenia uvedeného stanoviska. Táto lehota uplynula 28. augusta 2010.
- 41 V tomto odôvodnenom stanovisku Komisia uviedla, že poľské právo nezaručuje úplné a vyhovujúce prebratie ustanovení smernice 2000/60 vymenovaných v pôvodnej výzve.
- 42 Poľská republika odpovedala na toto odôvodnené stanovisko listom z 24. augusta 2010.
- 43 Prebratie smernice 2000/60 bolo 28. septembra 2010 predmetom diskusií medzi službami Komisie a poľskými orgánmi. Na túto tému sa uskutočnili aj pracovné stretnutia 12. októbra 2010 a 22. marca 2011.
- 44 Dňa 23. februára 2011, teda po uplynutí lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku, notifikovala Poľská republika Komisii zákon z 5. januára 2011, ktorým sa mení a dopĺňa zákon o vodách a niektoré ďalšie zákony (Dz. U. č. 32, položka 159, ďalej len „zákon z 5. januára 2011“), ktorý nadobudol účinnosť 18. marca 2011.
- 45 Poľská republika okrem toho 30. novembra a 7. decembra 2011 notifikovala Komisii tieto vyhlášky ako opatrenia na prebratie smernice 2000/60:
- vyhláška ministra životného prostredia z 9. novembra 2011 o klasifikácii ekologického stavu, ekologického potenciálu a chemického stavu jednotných útvarov povrchových a podzemných vôd (Dz. U. č. 258, položka 1549),
 - vyhláška ministra životného prostredia z 9. novembra 2011 o pravidlách klasifikácie stavu jednotných útvarov povrchových vôd a o environmentálnych pravidlách kvality pre prioritné látky (Dz. U. č. 257, položka 1545, ďalej len „vyhláška ministra životného prostredia z 9. novembra 2011 o pravidlách klasifikácie stavu jednotných útvarov povrchových vôd“), a
 - vyhláška z 15. novembra 2011.
- 46 Aj keď tieto vyhlášky a zákon z 5. januára 2011 boli prijaté po uplynutí lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku, ktorá uplynula 28. augusta 2010, Komisia ich zohľadnila s výhradou, že nové ustanovenia rušia skôr konštatované porušenia.

- 47 Dňa 29. marca 2013 oznámila Poľská republika Komisii nariadenie Rady ministrov z 29. marca 2013 o presnom rozsahu vypracúvania plánov vodohospodárskeho manažmentu povodia (Dz. U. položka 578, ďalej len „nariadenie z 29. marca 2013“), ktoré nadobudlo účinnosť 20. mája 2013. Komisia zohľadnila toto nariadenie v rozsahu, v akom odstránilo skôr uvedené porušenia.
- 48 Komisia po tom, čo posúdila notifikované legislatívne akty a upustila od časti svojich výhrad, dospela k záveru, že situácia je aj naďalej neuspokojivá, pokiaľ ide o prebratie smernice 2000/60, a preto rozhodla o podaní tejto žaloby.
- 49 Kancelária Súdneho dvora zaslala 20. novembra 2014 účastníkom konania predvolanie na pojednávanie stanovené na 15. januára 2015, v ktorom bola Komisia osobitne vyzvaná, aby najneskôr 8. decembra predložila v jazyku konania a vo francúzskom jazyku úplné znenie relevantných ustanovení vnútroštátneho práva, preukazujúcich nesprávne alebo neúplné prebratie ustanovení smernice 2000/60, ktoré boli účinné k dátumu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku.
- 50 Komisia zaslala požadované dokumenty listom z 3. decembra 2014 a informovala Súdny dvor, že žaloba podaná v tejto veci nezohľadňovala existenciu doplňujúceho odôvodneného stanoviska, ktoré zaslala Poľskej republike 28. februára 2012 (ďalej len „doplňujúce odôvodnené stanovisko“). V doplňujúcom odôvodnenom stanovisku bola Poľská republika vyzvaná, aby prijala opatrenia potrebné na splnenie svojich povinností v lehote jedného mesiaca odo dňa prijatia tohto stanoviska, ktoré bolo taktiež doručené 28. februára 2012.
- 51 Komisia v doplňujúcom odôvodnenom stanovisku po vyhodnotení vyhlášky z 15. novembra 2011 konštatovala okrem výhrad uvedených v odôvodnenom stanovisku z 28. júna 2010 aj nesprávne prebratie článku 8 ods. 1 prvej zarážky bodu i) a článku 8 ods. 2 smernice 2000/60, ako aj bodov 1.1 a 1.3 prílohy V uvedenej smernice.
- 52 V nadväznosti na vysvetlenia poskytnuté Poľskou republikou 28. marca 2012 v odpovedi na doplňujúce odôvodnené stanovisko, sa však Komisia rozhodla nevzniesť v konaní pred Súdnym dvorom výhradu uvedenú v tomto stanovisku.

O žalobe

O lehote stanovenej v doplňujúcom odôvodnenom stanovisku

- 53 Je potrebné uviesť, že počas ústneho pojednávania Poľská republika konštatovala, že úlohou Súdneho dvora v tomto prípade je preskúmať existenciu údajného porušenia k dátumu uplynutia lehoty stanovenej v doplňujúcom odôvodnenom stanovisku, teda k 28. marcu 2012, a nie k uplynutiu lehoty stanovenej v pôvodnom odôvodnenom stanovisku, a to pokiaľ ide o všetky výhrady, a nielen výhradu uvedenú v doplňujúcom odôvodnenom stanovisku.
- 54 Komisia uvádza, že v nadväznosti na vysvetlenia poskytnuté Poľskou republikou v odpovedi na doplňujúce odôvodnené stanovisko sa rozhodla v konaní pred Súdnym dvorom netrvať ďalej na výhrade vznesenej v tomto stanovisku a že práve z tohto dôvodu nebola táto výhrada uvedená v žalobe, ktorou sa začalo toto konanie.
- 55 V tomto ohľade je potrebné konštatovať, že Komisia skutočne zaslala Poľskej republike doplňujúce odôvodnené stanovisko, v ktorom stanovila odlišnú lehotu od tej, ktorá bola stanovená v odôvodnenom stanovisku z 28. júna 2010 na to, aby tento členský štát splnil požiadavky vyplývajúce zo smernice 2000/60.

- 56 Zo znenia doplňujúceho odôvodneného stanoviska však vyplýva, že sa týkalo jedinej, presne vymedzenej výhrady, odlišnej od výhrad vznesených v odôvodnenom stanovisku z 28. júna 2010 a že lehota stanovená Komisiou v doplňujúcom odôvodnenom stanovisku sa neoddeliteľne a výlučne týkala tejto výhrady bez toho, aby bola spochybnená lehota stanovená v odôvodnenom stanovisku z 28. júna 2010.
- 57 Z uvedeného vyplýva, že keďže výhrada vznesená v doplňujúcom odôvodnenom stanovisku nie je predmetom tejto žaloby, existenciu nesplnenia si povinnosti je potrebné posudzovať podľa situácie v členskom štáte ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v pôvodnom odôvodnenom stanovisku, teda k 28. augustu 2010.

O prvej výhrade založenej na neúplnom a nesprávnom prebratí definícií uvedených v článku 2 bodoch 19, 20, 26 a 27 smernice 2000/60

Argumentácia účastníkov konania

- 58 Vo svojej prvej výhrade Komisia uvádza, že definície uvedené v článku 2 smernice 2000/60 nie sú prebraté do vnútroštátneho práva. V tomto ohľade sa domnieva, že na zaistenie správneho uplatňovania uvedenej smernice v dotknutom členskom štáte je potrebné vo vnútroštátnych aktoch na jej prebratie doslovne zopakovať definície uvedené v článku 2 bodoch 19, 20, 26 a 27.
- 59 Pokiaľ ide o definície pojmov „stav podzemnej vody“, „dobrý stav podzemnej vody“ a „kvantitatívny stav“, uvedené v článku 2 bodoch 19, 20 a 26 smernice 2000/60, Komisia pripomína, že Poľská republika počas konania pred podaním žaloby nespochybnila výhradu týkajúcu sa chýbajúceho špecifického prebratia týchto definícií, a že uviedla, že „spravila všetko, čo bolo v jej možnostiach na odstránenie týchto porušení vložением vhodných definícií do znenia zákonov alebo ich vykonávacích opatrení“.
- 60 Pokiaľ ide konkrétne o definíciu pojmu „stav podzemnej vody“, Komisia uvádza, že aj keď vyhláška z 23. júla 2008 zaviedla definíciu pojmov „dobrý stav chemický podzemnej vody“ a „dobrý kvantitatívny stav“, chýba v nej definícia pojmu „stav podzemnej vody“, ktorá je nevyhnutná na správne prebratie a uplatňovanie článku 8 smernice 2000/60 spolu s bodom 2.5 prílohy V tejto smernice. Prebratie tejto definície je osobitne dôležité, pokiaľ ide o požiadavku, podľa ktorej je stav podzemnej vody určený jeho kvantitatívnym alebo chemickým stavom, podľa toho, ktorý z nich je horší.
- 61 Pokiaľ ide o definíciu pojmu „dobrý stav podzemnej vody“, Komisia sa domnieva, že § 2 ods. 1 vyhlášky z 23. júla 2008 túto definíciu neprebral správne, keďže stanovuje, že do triedy II patria jednak vody, v ktorých sú hodnoty niektorých fyzikálno-chemických prvkov zvýšené z dôvodu prírodných procesov prebiehajúcich v podzemných vodách, a jednak tie, v ktorých hodnoty fyzikálno-chemických prvkov nenaznačujú výskyt alebo naznačujú veľmi slabý výskyt ľudskej aktivity.
- 62 Podľa Komisie však článok 2 bod 20 smernice 2000/60 uvádza s najväčšou možnou zrozumiteľnosťou, že „dobrý stav podzemnej vody“ je stav, ktorý dosahuje úvar podzemných vôd, keď je jeho kvantitatívny stav a jeho chemický stav aspoň „dobrý“. Preto definícia uvedená vo vyhláške z 23. júla 2008, ktorá sa týka len fyzikálno-chemických prvkov vôd a nie ich kvantitatívneho stavu, nezodpovedá širšiemu rozsahu definície uvedenej v tejto smernici.
- 63 Definícia „dobrého stavu podzemnej vody“ je pritom podstatná pre zaručenie správneho prebratia a uplatňovania povinnosti uloženej článkom 4 ods. 1 písm. b) bodom ii) smernice 2000/60, podľa ktorého sú členské štáty povinné dosiahnuť dobrý stav podzemných vôd. Podľa Komisie je prebratie tejto definície zásadné aj pre uplatňovanie výnimiek z tejto povinnosti, to znamená výnimky umožňujúcej pripustiť dosiahnutie menej prísnych environmentálnych cieľov stanovenej v článku 4 ods. 5 smernice 2000/60 alebo výnimky umožňujúcej zaviesť nové modifikácie alebo zmeny úrovne

hladiny útvarov podzemných vôd, ktorá je uvedená v článku 4 ods. 7 uvedenej smernice. Pri absencii definície pojmu „dobrý stav podzemnej vody“ nie je možné, bez podstúpenia rizika nedosiahnutia environmentálnych cieľov, zaviesť výnimku z tejto povinnosti.

- 64 Pokiaľ ide o definíciu pojmu „kvantitatívny stav“, ktorým je podľa článku 2 bodu 26 smernice 2000/60 „vyjadrenie, do akej miery je útvár podzemných vôd ovplyvnený priamymi a nepriamymi odbermi“, Komisia namieta nesprávne prebratie prostredníctvom § 8 vyhlášky z 23. júla 2008. Uvedený § 8 ods. 2 stanovuje, že „hodnotenia kvantitatívneho stavu podzemných vôd sa vykonávajú na jednotných útvaroch podzemných vôd“, kým § 8 ods. 3 stanovuje, že „hodnotenie kvantitatívneho stavu podzemných vôd prebieha stanovením dôležitosti zásob jednotných útvarov podzemných vôd a interpretovaním výsledkov kontrol odzrkadľujúcich situáciu podzemných vôd“.
- 65 Podľa Komisie uvedené ustanovenia poľského práva neodkazujú na priame a nepriame odbery, a ani na ich vplyv na útvary podzemných vôd. Definícia „kvantitatívneho stavu“ má však zásadný význam pre správne prebratie a uplatňovanie požiadaviek uvedených v článku 8 v spojení s prílohou V smernice 2000/60, a to tak v oblasti klasifikácie kvantitatívneho stavu vôd, ako aj pri monitoringu tohto stavu podľa bodov 2.1 a 2.2 tejto prílohy.
- 66 Pokiaľ ide o definíciu pojmu „využiteľný zdroj podzemnej vody“ uvedenú v článku 2 bode 27 smernice 2000/60, Komisia pripomína, že Poľská republika vo svojej odpovedi na odôvodnené stanovisko potvrdila, že tento pojem sa ako taký nevyskytuje v poľskej právnej úprave. V § 2 ods. 1 bode 13 vyhlášky z 3. októbra 2005 sa nachádza vymedzenie pojmu „využiteľné vodné zdroje“, ktoré sú definované ako „množstvo podzemnej vody, ktorú je možné odobrať v oblasti v rovnováhe za daných environmentálnych a hydrologických podmienok odberu vody, bez uvedenia konkrétnej lokality a bez technických alebo ekonomických podmienok odberu vody“.
- 67 Podľa Komisie však z analýzy poľskej právnej úpravy jasne vyplýva, že žiaden z prvkov uvedených v článku 2 bode 27 smernice 2000/60 sa v poľskom práve nenachádza.
- 68 Okrem toho medzi pojmom „využiteľný zdroj podzemnej vody“ uvedeným v smernici 2000/60 a pojmom „odber vody“ používaným vo vyhláške z 3. októbra 2005 neexistuje žiaden vzťah. Prvý pojem v skutočnosti zodpovedá prírodným procesom bez ľudského zásahu. Na takýto zásah, ktorý charakterizuje odber vody, sa vzťahuje článok 2 bod 28 uvedenej smernice. Podľa Komisie je potrebné dodať, že definícia pojmu „využiteľný zdroj podzemnej vody“ uvedená v článku 2 bode 27 uvedenej smernice odkazuje na povinnosť monitorovania podľa bodu 2.2.1 jej prílohy V, ktorá sa týka tak prírodných procesov, ako aj tých, ktoré sú dôsledkom ľudskej činnosti. Ak by sa medzi týmito kategóriami nerozlišovalo, vzniklo by nebezpečenstvo, že dôsledky ľudského zásahu by neboli pokryté. Bolo by tak ťažké vhodným spôsobom stanoviť opatrenia, ktoré je potrebné prijať na zaistenie dobrého stavu vôd v súlade s článkom 4 smernice 2000/60.
- 69 Podľa Komisie sú však tieto pojmy smernice 2000/60 podstatné pre správne prebratie a uplatňovanie článku 8 v spojení s prílohou V tejto smernice, osobitne pre vykonanie správnej klasifikácie stavu vôd, ako ho definuje bod 1.4 prílohy V tejto smernice, ako aj pokiaľ ide o správne monitorovanie kvantitatívneho stavu podzemných vôd, ako to predpokladá jej bod 2.2 jej prílohy V.
- 70 Pokiaľ ide o prvú výhradu, Poľská republika najprv pripomína, že podľa ustálenej judikatúry si prebratie smernice do vnútroštátneho práva nevyhnutne nevyžaduje formálne a doslovné prebratie jej ustanovení do výslovnej a špecifickej právnej normy, ale môže sa obmedziť na všeobecný právny kontext, pokiaľ tento kontext skutočne zabezpečí plné uplatnenie smernice dostatočne jasným a presným spôsobom.
- 71 Podľa Poľskej republiky Komisia nepredložila žiaden dôvod, na základe ktorého by bolo možné konštatovať, že členské štáty musia doslovne prebrať pojmy definované v článku 2 v bodoch 19, 20, 26 a 27 smernice 2000/60 a nešpecifikovala, ako by neprebratie týchto definícií mohlo ohroziť dosahovanie

cieľov tejto smernice. Okrem toho, aj keď Komisia poukazuje na vzťah existujúci medzi týmito definíciami a hmotnoprávnymi ustanoveniami smernice 2000/60, táto inštitúcia nijako nespochybnila správnosť prebratia týchto hmotnoprávných ustanovení.

- 72 Okrem toho Poľská republika zdôrazňuje, že definície, ktorých neprebratie Komisia napáda, sú uvedené v návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon o vodách a niektoré ďalšie zákony.

Posúdenie Súdny dvorom

- 73 Pokiaľ ide o tvrdenie Poľskej republiky, že členský štát nie je povinný vykonať doslovné prebratie definícií uvedených v smernici 2000/60, je potrebné uviesť, že podľa ustálenej judikatúry si prebratie smernice do vnútroštátneho práva nevyhnutne nevyžaduje formálne a doslovné prebratie jej ustanovení do výslovnej a špecifickej právnej normy, ale môže sa obmedziť na všeobecný právny kontext, pokiaľ tento kontext skutočne zabezpečí plné uplatnenie smernice dostatočne jasným a presným spôsobom (pozri rozsudok Komisia/Polsko, C-281/11, EU:C:2013:855, bod 60 a citovanú judikatúru).
- 74 V prejednávanej veci je však potrebné konštatovať, že Poľská republika nebola schopná uviesť konkrétne ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré by umožňovali dospieť k záveru, že hmotnoprávne ustanovenia smernice 2000/60, ktoré sú závislé na sporných definíciách, boli správne prebraté. Z poľskej legislatívy teda nevyplýva, že by bolo zaistené úplné uplatňovanie smernice 2000/60 dostatočne jasným a presným spôsobom.
- 75 Keďže však uvedené definície slúžia na zaručenie správneho prebratia povinností, ktoré členským štátom vyplývajú z hmotnoprávných ustanovení smernice 2000/60, je nevyhnutné, aby boli správne zohľadnené v rámci prebratia hmotnoprávných ustanovení, ktoré používajú definované pojmy, vtedy, keď sa členský štát odkloní od ich presného prebratia.
- 76 Pokiaľ ide o pojem „dobrý stav podzemnej vody“ uvedený v článku 2 bode 19 smernice 2000/60, postačuje uviesť, že vyhláška z 23. júla 2008 zaviedla definíciu pojmu „dobrý chemický stav podzemnej vody“ uvedeného v článku 2 bode 25 tejto smernice a pojmu „dobrý kvantitatívny stav“ uvedeného v článku 2 bode 28, ako aj v bode 2.1.2 prílohy V tejto smernice, avšak chýba v nej definícia pojmu „stav podzemnej vody“, ktorý je pritom podstatný pre správne prebratie a uplatňovanie článku 8 smernice 2000/60 spolu s bodom 2.5 prílohy V tejto smernice, keďže stav podzemnej vody je určený jeho kvantitatívnym alebo chemickým stavom, podľa toho, ktorý z nich je horší.
- 77 Okrem toho ani zo žiadneho iného právneho aktu poľského právneho poriadku nevyplýva, že by táto definícia bola do poľského práva prebratá, čo Poľská republika nespochybnila ani vo svojich písomných vyjadreniach a ani počas pojednávania, počas ktorého tento členský štát len potvrdil, že v praxi nie je žiadna pochybnosť o tom, že v oblasti uplatňovania sporných definícií sú všetky hmotnoprávne ustanovenia vykonávané správnym spôsobom.
- 78 Z tohto hľadiska postačuje pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry musia byť ustanovenia smernice vykonané dostatočne špecificky, presne, jasne a s nespochybniteľnou záväznosťou, aby mohla byť splnená požiadavka právnej istoty (pozri najmä rozsudok Komisia/Polsko, C-281/11, EU:C:2013:855, bod 101 a citovanú judikatúru).
- 79 Samotná správna prax, ktorú môžu príslušné správne orgány zmeniť podľa vlastného uváženia a ktorá nie je primerane zverejňovaná, sa nemôže považovať za platný výkon povinností prebratia smernice. Rovnako výklad vnútroštátneho práva vnútroštátnymi orgánmi, ktorý zodpovedá ustanoveniam smernice, nemôže sám osebe predstavovať jasnosť a presnosť, ktoré sú požadované na splnenie požiadavky právnej istoty (pozri najmä rozsudok Komisia/Polsko, C-281/11, EU:C:2013:855, bod 105 a citovanú judikatúru).

- 80 Pokiaľ ide o definíciu pojmu „dobrý stav podzemnej vody“, uvedenú v článku 2 bode 20 smernice 2000/60, postačuje konštatovať, že § 2 ods. 1 vyhlášky z 23. júla 2008 stanovuje, že v rámci triedy II sú vody dobrej kvality definované jednak ako tie, v ktorých sú hodnoty niektorých fyzikálno-chemických prvkov zvýšené z dôvodu prírodných procesov prebiehajúcich v podzemných vodách, a jednak ako tie, kde hodnoty fyzikálno-chemických prvkov nenaznačujú výskyt alebo naznačujú veľmi slabý výskyt ľudskej aktivity.
- 81 Článok 2 bod 20 smernice 2000/60 však jednak výslovne stanovuje, že dobrý stav podzemnej vody znamená stav, ktorý dosahuje útvary podzemných vôd, keď je jeho kvantitatívny a jeho chemický stav aspoň „dobrý“. Definícia uvedená vo vyhláške z 23. júla 2008 však uvádza len fyzikálno-chemické prvky, a preto nezodpovedá oveľa širšiemu rozsahu definície stanovenej v uvedenej smernici.
- 82 Okrem toho je definícia „dobrého stavu podzemnej vody“ zásadná pre zaručenie správneho prebratia a uplatňovania základnej povinnosti uloženej článkom 4 ods. 1 písm. b) bodom ii) smernice 2000/60, podľa ktorého sú členské štáty povinné dosiahnuť dobrý stav podzemných vôd. Preto je prebratie definície uvedenej v článku 2 bode 20 uvedenej smernice rovnako podstatné pre uplatňovanie výnimiek z povinnosti dosiahnuť dobrý stav útvarov podzemnej vody, teda výnimky umožňujúcej pripustiť dosiahnutie menej prísnych environmentálnych cieľov stanovenej v článku 4 ods. 5 smernice 2000/60, alebo výnimky umožňujúcej zaviesť nové modifikácie alebo zmeny úrovne hladiny útvarov podzemných vôd, ktorá je uvedená v článku 4 ods. 7 uvedenej smernice. Ak nebude vymedzený dobrý stav podzemnej vody, nebude možné, bez podstúpenia rizika nedosiahnutia environmentálnych cieľov, zaviesť v tomto ohľade výnimky.
- 83 Pokiaľ ide o pojem „kvantitatívny stav“ uvedený v článku 2 bode 26 smernice 2000/60, je potrebné uviesť, že § 8 ods. 2 vyhlášky z 23. júla 2008 uvádza, že „hodnotenia kvantitatívneho stavu podzemných vôd sa vykonávajú na jednotných útvaroch podzemných vôd“, aj keď rovnaký § 8 v ods. 3 stanovuje, že „hodnotenie kvantitatívneho stavu podzemných vôd prebieha stanovením dôležitosti zásob jednotných útvarov podzemných vôd a interpretovaním výsledkov kontrol odzrkadľujúcich situáciu podzemných vôd“.
- 84 Tieto vnútroštátne opatrenia však nepreberajú správne definíciu „kvantitatívneho stavu“ uvedenú v smernici 2000/60, ktorej článok 2 bod 26 uvádza, že kvantitatívny stav je vyjadrenie, do akej miery je útvary podzemných vôd ovplyvnený priamymi a nepriamymi odbermi. Ustanovenia poľského práva neodkazujú ani na priame a nepriame odbery a ani na ich vplyv na útvary podzemných vôd. Aj keď je definícia „kvantitatívneho stavu“ zásadná pre správne prebratie a uplatňovanie požiadaviek uvedených v článku 8 spolu s prílohou V smernice 2000/60, ako aj v oblasti klasifikácie kvantitatívneho stavu vôd, upravenej v článku 2.1 tejto smernice a v oblasti monitorovania tohto stavu podľa bodu 2.2 tejto prílohy, táto definícia nebola správne prebratá do poľského právneho poriadku.
- 85 Pokiaľ ide o pojem „využiteľný zdroj podzemnej vody“ uvedený v článku 2 bode 27 smernice 2000/60, ktorého definícia sa vyznačuje istou komplexnosťou, je potrebné uviesť, že Poľská republika tvrdí, že vzhľadom na ustálenú prax a správnu terminológiu podľa poľského práva používa § 2 ods. 1 bod 13 vyhlášky z 3. októbra 2005 porovnateľný pojem „využiteľné vodné zdroje“ („zasoby dyspozycijne wód“). Tento členský štát spresňuje, že tento pojem označuje množstvo podzemnej vody, ktorú je možné odobrať v oblasti v rovnováhe za daných environmentálnych a hydrologických podmienok odberu vody, bez uvedenia konkrétnej lokality a bez technických alebo ekonomických podmienok odberu vody.
- 86 Poľská republika okrem toho tvrdí, že definíciu uvedenú v § 8 ods. 4 vyhlášky z 23. júla 2008, podľa ktorej „dôležitosť zásob zdrojov podzemnej vody sa stanovuje porovnaním skutočného priemerného odberu podzemnej vody počas niekoľkých rokov odberov podzemnej vody, vyjadreného v m³/deň, s objemom zásob podzemnej vody dostupnej pre využitie, vyjadreným v m³/deň, ktoré boli stanovené na základe využiteľných zdrojov stanovených pre oblasť v rovnováhe, zahŕňajúcu príslušný jednotný

útvár podzemných vôd“, je potrebné vykladať v súlade s § 2 ods. 1 bodom 13 vyhlášky z 3. októbra 2005. Napokon je potrebné zohľadniť aj § 38 ods. 3 zákona o vodách, ako aj § 97 ods. 1 a 2 zákona o ochrane životného prostredia.

- 87 V tomto ohľade postačuje pripomenúť, ako už bolo uvedené v bode 78 tohto rozsudku, že podľa ustálenej judikatúry musia byť ustanovenia smernice vykonané dostatočne špecificky, presne, jasne a s nespochybniteľnou záväznosťou, aby mohla byť splnená požiadavka právnej istoty (pozri najmä rozsudok Komisia/Polsko, C-281/11, EU:C:2013:855, bod 101 a citovanú judikatúru).
- 88 Je však potrebné zdôrazniť, že výklad ustanovenia vnútroštátneho práva týkajúceho sa ochrany vôd vo svetle viacerých iných ustanovení rozptýlených vo viacerých rôznych zákonoch, ktoré sa navyše na prvý pohľad netýkajú ochrany vôd, týmto požiadavkám nezodpovedá.
- 89 Z analýzy relevantných ustanovení poľskej právnej úpravy okrem toho vyplýva, že žiaden z prvkov definície uvedenej v článku 2 bode 27 smernice 2000/60 sa v poľskom práve nenachádza, keďže to neodkazuje ani na potrebný celkový dlhodobý priemerný ročný prítok do útvaru podzemnej vody zmenšený o dlhodobý ročný odtok, ani na požiadavku dosiahnuť v povrchových vodách, ktoré sú spojené s útvarom podzemnej vody ciele ekologickej kvality ustanovené v článku 4 uvedenej smernice, a ani na požiadavku, podľa ktorej je potrebné zabrániť akémukoľvek výraznému zhoršeniu ekologického stavu takýchto vôd a akémukoľvek výraznému poškodeniu s nimi spojených suchozemských ekosystémov.
- 90 Napokon, ako uvádza Komisia, neexistuje žiaden vzťah medzi pojmami „využiteľný zdroj podzemnej vody“ a „odber vody“. Prvý z nich zodpovedá prírodným procesom, pričom jeho definícia podľa smernice 2000/60 sa týka stavu prirodzenej rovnováhy, konkrétne rozdielu medzi celkovým prítokom do útvaru podzemnej vody a odtokom, bez ľudského zásahu. Na túto zložku, ktorou sa odlišuje odber vody, sa vzťahuje článok 2 bod 28 uvedenej smernice. Je potrebné dodať, že definícia uvedená v článku 2 bode 27 uvedenej smernice implicitne odkazuje na povinnosť monitorovania stanovenú v bode 2.2.1 prílohy V tejto smernice, ktorý sa týka tak prírodných procesov, ako aj tých, ktoré sú dôsledkom ľudskej činnosti. Ak by sa medzi týmito kategóriami nerozlišovalo, vzniklo by nebezpečenstvo, že dôsledky ľudských zásahov by neboli pokryté. Bolo by tak ťažké stanoviť vhodným spôsobom opatrenia, ktoré je potrebné prijať na zaistenie dobrého stavu vôd v súlade s článkom 4 smernice 2000/60.
- 91 Z toho, čo bolo uvedené, vyplýva, že definície uvedené v článku 2 bodoch 19, 20, 26 a 27 smernice 2000/60 neboli uvedené v relevantnej vnútroštátnej úprave k dátumu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku a že toto neprebratie môže ohroziť dosiahnutie cieľov tejto smernice.
- 92 V tomto ohľade postačuje podotknúť, že Komisia vo svojich písomných vyjadreniach špecifikovala dôsledky neprebratia alebo nesprávneho prebratia definícií uvedených v článku 2 bodoch 19, 20, 26 a 27 smernice 2000/60 na správnosť prebratia jej hmotnoprávných ustanovení, a osobitne, ich dopad na dosahovanie cieľov tejto smernice.
- 93 V rozpore s tým, čo uvádza Poľská republika, teda nie je potrebné, aby Komisia vzniesla výhrady týkajúce sa nesprávneho prebratia každého z hmotnoprávných ustanovení smernice 2000/60, ktoré obsahujú sporné definície alebo na ne odkazujú, a to navyše k nesprávnemu prebratiu týchto definícií uvedených v článku 2 tejto smernice.
- 94 Napokon je potrebné uviesť, že pokiaľ ide o definície pojmov „stav podzemnej vody“, „dobrý stav podzemnej vody“ a „kvantitatívny stav“ uvedené v článku 2 bodoch 19, 20 a 26 smernice 2000/60, Poľská republika počas konania pred podaním žaloby nespochybnila výhradu týkajúcu sa neprebratia týchto definícií a uviedla, že spravila všetko, čo bolo v jej možnostiach na odstránenie týchto porušení vložением vhodných definícií do znenia zákonov alebo ich nadväzujúcich vykonávacích opatrení.

- 95 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné prvú výhradu založenú na neúplnom a nesprávnom prebratí definícií uvedených v článku 2 bodoch 19, 20, 26 a 27 smernice 2000/60 pokladať za dôvodnú.

O druhej výhrade založenej na nesprávnom prebratí článku 8 ods. 1 smernice 2000/60, pokiaľ ide o monitorovanie chránených oblastí

Argumentácia účastníkov konania

- 96 Komisia uvádza, že článok 8 ods. 1 smernice 2000/60 ukladá členským štátom povinnosť monitorovať stav povrchových vôd, podzemných vôd a chránených oblastí, a to vytvorením a uplatňovaním programov monitorovania.
- 97 Pokiaľ ide o chránené oblasti, tretia zarážka tohto ustanovenia uvádza, že programy monitorovania budú doplnené o špecifikácie, ktoré sú obsiahnuté v právnej úprave Únie, na základe ktorých boli jednotlivé chránené oblasti ustanovené. Komisia tvrdí, že aj keď sa takéto prvky nachádzajú v relevantných ustanoveniach poľského práva upravujúcich vody využívané ako voda na kúpanie alebo na odber vody určenej na spotrebu, konštatuje, že chýbajú primerané požiadavky zodpovedajúce špecifikáciám oblastí vytvorených v súlade so smernicou Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (Ú. v. ES L 206, 1992, s. 7; Mim. vyd. 15/002, s. 102) a smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES z 30. novembra 2009 o ochrane voľne žijúceho vtáctva (Ú. v. EÚ L 20, 2010, s. 7), teda oblastí pod názvom „Natura 2000“. Navyše, pokiaľ ide o chránené oblasti, do poľského právneho poriadku nebolo náležite prebraté ani doplnkové monitorovanie podľa bodu 1.3.5 prílohy V smernice 2000/60.
- 98 Komisia tvrdí, že Poľská republika vo svojej odpovedi na odôvodnené stanovisko pripustila, že článok 8 ods. 1 smernice 2000/60 nebol správne prebratý, a uviedla, že správne prebratie tohto ustanovenia zabezpečí novelizácia vyhlášky z 13. mája 2009.
- 99 Analýza ustanovení poľskej právnej úpravy stanovujúcej programy monitorovania chránených oblastí Natura 2000 ukazuje, že aj keď prevádzkový dohľad predpokladá monitoring niektorých chemických látok, medzi ktorými je napríklad železo alebo meď, monitoring týchto látok aj tak neumožňuje konštatovať vplyv na monitoring vôd v týchto chránených oblastiach. Poľská právna úprava nestanovila kritériá umožňujúce určiť stav zachovania druhov a prírodných biotopov so vzťahom k vode. Nemožno dospieť k záveru, že by ustanovenia poľského práva správne preberali potrebu doplniť programy monitorovania o špecifikácie obsiahnuté v právnej úprave Únie, na základe ktorej boli tieto oblasti ustanovené, pokiaľ ide o oblasti ustanovené podľa smerníc 92/43 a 2009/147.
- 100 Komisia zdôrazňuje skutočnosť, že tieto programy monitorovania stavu vody uvedené v článku 8 smernice 2000/60 musia umožniť zber údajov s cieľom dosiahnuť dobrý stav vôd v chránených oblastiach pri súčasnom zohľadnení požiadaviek vyplývajúcich z legislatívnej úpravy, na základe ktorej boli tieto oblasti ustanovené. Program monitorovania podľa článku 8 ods. 1 tretej zarážky smernice 2000/60 by teda mal zabezpečiť sledovanie tých parametrov stavu vôd, ktoré predstavujú štrukturálne a funkčné ukazovatele, alebo ktoré majú vplyv na vyhodnocovanie perspektív ochrany tých druhov a prírodného prostredia, na ochranu ktorých boli tieto oblasti ustanovené.
- 101 Poľská republika v podstate tvrdí, že článok 8 ods. 1 tretia zarážka smernice 2000/60 bol prebratý prostredníctvom národného monitorovania životného prostredia upraveného predovšetkým v § 25 ods. 2 zákona o ochrane životného prostredia a § 112 zákona o ochrane prírody, prostredníctvom monitorovania vykonávaného v zónach Natura 2000 v rámci plánov misie ochrany a prostredníctvom § 5 ods. 4 bodu 2 vyhlášky z 15. novembra 2011.

- 102 Rozsah monitorovania definovaný v rámci plánov činnosti ochrany a plánov misie ochrany sa týka prírodných biotopov a druhov, ktoré sa nachádzajú v týchto oblastiach a ktoré sú chránené na základe siete Natura 2000, a najmä tých prírodných biotopov a druhov, pre ktoré bola sieť Natura 2000 vytvorená. Toto monitorovanie sa pritom zakladá na širších ustanoveniach, než sú smernice 92/43 a 2009/147. V tomto ohľade je rovnako potrebné zohľadniť ostatné povinnosti Poľskej republiky vyplývajúce z ratifikovaných medzinárodných zmlúv v oblasti ochrany prírody, bez opomenutia povinností podľa smernice 2000/60.
- 103 Podľa § 5 ods. 4 bodu 2 vyhlášky z 15. novembra 2011 sa monitorovanie chránených oblastí vykonáva s cieľom stanoviť úroveň dodržiavania dodatočných požiadaviek stanovených pre tieto oblasti v osobitných ustanoveniach. Tieto osobitné ustanovenia zahŕňajú predovšetkým ustanovenia zákona o ochrane prírody, podľa ktorých boli tieto chránené oblasti vymedzené. Monitorovanie vôd by teda malo zohľadňovať výsledky monitorovania vykonávaného na základe § 112 zákona o ochrane prírody a na základe plánov činnosti ochrany alebo plánov misie ochrany.
- 104 Na základe monitorovania jednotných útvarov povrchových a podzemných vôd je teda potrebné zohľadniť ďalšie požiadavky stanovené pre oblasti Natura 2000 závislé na vode. Na druhej strane úroveň dodržania požiadaviek týkajúcich sa oblastí Natura 2000 je definovaná v rámci monitorovania vykonávaného podľa § 112 zákona o ochrane prírody a na základe plánov činnosti ochrany. Preto podľa Poľskej republiky spĺňa poľská právna úprava požiadavky pre programy monitorovania stanovené v článku 8 ods. 1 smernice 2000/60.

Posúdenie Súdny dvorom

- 105 Je potrebné konštatovať, že prebratie článku 8 ods. 1 tretej zarážky smernice 2000/60 do vnútroštátneho práva spočíva v zohľadnení požiadavky, podľa ktorej programy monitorovania stavu vôd v chránených oblastiach budú doplnené o špecifikácie obsiahnuté v legislatívnej úprave spoločenstva, na základe ktorých boli jednotlivé chránené oblasti ustanovené.
- 106 Je však pravda, že § 25 ods. 2 zákona o ochrane životného prostredia, ktorý Poľská republika uvádza ako preberajúce opatrenie, nedefinuje pojem „monitorovanie životného prostredia“. Naopak, § 112 zákona o ochrane prírody uvádza, že monitorovanie životného prostredia spočíva v pozorovaní a skúmaní aktuálneho stavu zložiek biologickej a krajinnej diverzity, s osobitným zohľadnením prioritných prirodzených biotopov a druhov. Tento druh monitorovania sa teda zameriava skôr na pozorovanie zmien prírodných prvkov, na rozdiel od všeobecného monitorovania životného prostredia vykonávaného na základe § 25 zákona o ochrane životného prostredia. Na základe týchto dvoch ustanovení teda nie je možné dospieť k záveru, že by príslušné vnútroštátne orgány boli povinné preskúmať výsledky získané v rámci tohto monitorovania pre monitorovanie a triedenie stavu dotknutých vôd v súlade s článkom 8 v spojení s prílohou V smernice 2000/60.
- 107 Ani ostatné ustanovenia, na ktoré sa Poľská republika odvoláva, nevyhovujú požiadavke vyplývajúcej z prebratia článku 8 ods. 1 tretej zarážky smernice 2000/60, ktorá spočíva vo využívaní výsledkov dohľadu vykonávaného na úrovni rôznych oblastí Natura 2000 v rámci monitorovania podľa tejto smernice a pri klasifikácii stavu vôd, keďže sa obmedzujú len na stanovenie takéhoto monitoringu bez toho, aby uložili povinnosť využitia údajov, ktoré z neho vyplývajú.
- 108 Okrem toho možno uviesť, že prvá lehota stanovená na vytvorenie osobitných oblastí ochrany, v ktorých sa vyžaduje príprava plánov ochrany v súlade so smernicou 92/43, uplynula v priebehu roka 2013. Preto ak by monitorovanie vykonávané v rámci plánov misií ochrany a plánov činnosti ochrany malo byť pokladané za spôsob prebratia článku 8 ods. 1 tretej zarážky smernice 2000/60, takéto prebratie by záviselo na vypracovaní uvedených plánov.

- 109 Len samotná skutočnosť prípadného disponovania údajmi týkajúcimi sa prírodných biotopov a druhov, a prípadne aj stavu vôd, na ktorú sa odvoláva Poľská republika, vôbec nezaručuje, že budú vypracované programy monitorovania v súlade s ustanoveniami preberajúcimi smernicu 2000/60 podľa špecifikácií uvedených v právnej úprave Únie.
- 110 Je napokon nesporné, že aj keby bolo potrebné zohľadniť § 5 ods. 4 bod 2 vyhlášky z 15. novembra 2011 prijatej podľa § 155b zákona o vodách po uplynutí lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku, ktorý vyžaduje, aby bolo vytvorené monitorovanie chránených oblastí s cieľom stanoviť úroveň dodržiavania dodatočných požiadaviek stanovených pre tieto oblasti v osobitných ustanoveniach, ani tak by nebol v poľskom práve správne prebratý článok 8 ods. 1 tretia zarážka smernice 2000/60, keďže uvedené ustanovenie vnútroštátneho práva nevyžaduje, aby bolo zavedené monitorovanie chránených oblastí tak, aby doplnilo rozsah ukazovateľov monitorovania tým, že k nim budú pridané tie, ktoré obsahuje legislatíva Únie, na základe ktorej boli určené oblasti Natura 2000, ale stanovuje len cieľ tohto monitorovania, konkrétne stanovenie úrovne dodržiavania požiadaviek stanovených v osobitných ustanoveniach.
- 111 Preto je potrebné druhú výhradu založenú na nesprávnom prebratí článku 8 ods. 1 smernice 2000/60, pokiaľ ide o monitorovanie chránených oblastí, pokladať za dôvodnú.

O tretej výhrade založenej na nesprávnom prebratí článku 9 ods. 2 smernice 2000/60

Argumentácia účastníkov konania

- 112 Komisia sa domnieva, že článok 9 ods. 2 smernice 2000/60, ktorý ukladá členským štátom povinnosť uviesť v pláne vodohospodárskeho manažmentu povodia opatrenia na napĺňanie princípu úhrady nákladov za vodohospodárske služby, ktoré majú prispieť k dosiahnutiu environmentálnych cieľov tejto smernice, ako aj príspevok na úhradu nákladov za vodohospodárske služby za rôzne spôsoby využívania vody, nebol prebratý do poľského právneho poriadku.
- 113 Komisia v tomto ohľade uvádza, že v tomto ohľade neexistujú primerané vnútroštátne právne ustanovenia upravujúce túto otázku a že § 113a ods. 2 zákona o vodách ustanovuje len to, že základné opatrenia, ktorých cieľom je splnenie minimálnych podmienok, zahŕňajú opatrenia na realizáciu princípu úhrady nákladov za vodohospodárske služby. V tomto kontexte je podľa Komisie rovnako potrebné zohľadniť aj ekonomickú analýzu vykonanú v súlade s prílohou III smernice 2000/60.
- 114 Vo svojej odpovedi na odôvodnené stanovisko Poľská republika tvrdila, že prebratie článku 9 ods. 2 smernice 2000/60 bolo vykonané prostredníctvom § 113a ods. 2 bodu 2 a § 114 ods. 1 bodu 6 zákona o vodách a že tieto ustanovenia boli doplnené § 113b ods. 2 bodom 2 uvedeného zákona, zmeneného a doplneného zákonom z 5. januára 2011 (ďalej len „novelizovaný zákon o vodách“) ktorý nahradil aj § 113a ods. 2 bod 2 zákona o vodách.
- 115 K tejto zmene došlo 5. januára 2011, teda po uplynutí lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku, pričom Komisia ju vzala do úvahy. Táto inštitúcia sa však domnieva, že uvedená zmena neukončila ňou vytýkané porušenie.
- 116 Podľa Komisie okrem toho § 114 ods. 1 bod 6 zákona o vodách, ktorý stanovuje len to, že plán vodohospodárskeho manažmentu povodia má obsahovať súhrn ekonomickej analýzy využívania vôd, možno považovať za prebratie časti A bodu 6 prílohy VII smernice 2000/60, obsahujúcej jeden z povinných prvkov plánu vodohospodárskeho manažmentu povodia, konkrétne súhrn ekonomickej analýzy, ale nie za prebratie článku 9 ods. 2 tejto smernice.

- 117 Poľská republika vo vzťahu k tretej výhrade tvrdí, že aj keby v relevantných vnútroštátnych ustanoveniach nebola priamo stanovená povinnosť zohľadniť informácie, ktoré toto ustanovenie uvádza, aj tak by vyplývala zo súhrnu ustanovení poľského práva, s to vzhľadom na jeho štruktúru a ciele.
- 118 Tento členský štát ďalej tvrdí, že článok 9 ods. 2 smernice 2000/60 prebral najmä prostredníctvom nariadenia z 29. marca 2013, a to tak, že poľské právo preberá články 9 a 11 tejto smernice vo vzájomnom spojení vzhľadom na to, že opatrenia prijaté podľa článku 9 uvedenej smernice v oblasti úhrady nákladov za vodohospodárske služby, predstavujú jeden z podstatných prvkov programov opatrení podľa uvedeného článku 11.

Posúdenie Súdny dvorom

- 119 Pokiaľ ide o tretiu výhradu, je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry musia byť ustanovenia smernice vykonané dostatočne špecificky, presne, jasne a s nespochybniteľnou záväznosťou, aby mohla byť splnená požiadavka právnej istoty (pozri najmä rozsudok Komisia/Polsko, C-281/11, EU:C:2013:855, bod 101 a citovanú judikatúru).
- 120 V tomto ohľade je potrebné konštatovať, že len samotné tvrdenie o tom, že povinnosť stanovená smernicou vyplýva zo súboru ustanovení právneho poriadku dotknutého členského štátu túto požiadavku nespĺňa.
- 121 Okrem toho Súdny dvor opakovane rozhodol, že existencia nesplnenia povinnosti sa má hodnotiť vo vzťahu k situácii v členskom štáte ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku a že Súdny dvor nemôže brať do úvahy neskoršie zmeny (pozri najmä rozsudok Komisia/Polsko, C-313/11, EU:C:2013:481, bod 45 a citovanú judikatúru).
- 122 Ak teda Poľská republika vo svojom vyjadrení k žalobe uvádza, že článok 9 ods. 2 smernice 2000/60 prebrala prostredníctvom nariadenia z 29. marca 2013, postačuje konštatovať, že to bolo prijaté po uplynutí lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku, takže zmeny, ku ktorým došlo vo vnútroštátnej úprave, nemôže Súdny dvor zobrať do úvahy.
- 123 Preto je potrebné tretiu výhradu založenú na nesprávnom prebratí článku 9 ods. 2 smernice 2000/60 pokladať za dôvodnú.

O štvrtej a piatej výhrade založených na neprebratí článku 10 ods. 3 a článku 11 ods. 5 smernice 2000/60

Argumentácia účastníkov konania

- 124 Pokiaľ ide o štvrtú výhradu založenú na neprebratí článku 10 ods. 3 smernice 2000/60, Komisia pripomína, že toto ustanovenie ukladá členským štátom povinnosť ustanoviť prísnejšie regulácie emisií, ak si cieľ alebo norma kvality zavedené podľa tejto smernice vyžadujú prísnejšie podmienky ako tie, ktoré vyplývajú zo smerníc Únie citovaných v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice.
- 125 Komisia sa domnieva, že prebratie sporného ustanovenia je zásadné pre dosiahnutie cieľov smernice 2000/60. Preto ak by sa regulácie emisií alebo stanovené limitné hodnoty emisií na základe smerníc Únie, ako je smernica 91/676, ukázali vzhľadom na zvýšenú úroveň zelených rias zapríčinenú poľnohospodárskymi vplyvmi ako nedostatočné pre dosiahnutie environmentálnych cieľov smernice 2000/60, členský štát má povinnosť stanoviť prísnejšie emisné kontroly a kritériá než tie, ktoré vyplývajú zo smernice 91/676.

- 126 Pokiaľ ide o piatu výhradu založenú na nesprávnom prebratí článku 11 ods. 5 smernice 2000/60, Komisia uvádza, že aj keď § 113b ods. 8 novelizovaného zákona o vodách uvádza opatrenia vymenované v uvedenom ustanovení smernice, jeho rozsah pôsobnosti je v porovnaní s týmto ustanovením smernice užší.
- 127 Formulácia „počas vypracovania návrhu národného programu pre vodu a životné prostredie“ uvedená v spomínanom § 113b ods. 8 má v skutočnosti zúžiť rozsah ustanovenia poľského práva len na vypracovanie národného programu pre vodu a životné prostredie. V dôsledku toho je možné, že by opatrenia uvedené § 113b ods. 8 novelizovaného zákona o vodách neboli prijaté v iných prípadoch ako počas vypracovania návrhu národného programu alebo v rámci preverovania programov opatrení podľa článku 11 ods. 8 smernice 2000/60, teda v rámci pravidelného preverovania vyžadovaného touto smernicou.
- 128 Povinnosť vyplývajúca z uvedeného § 113b ods. 8 si však nemožno zamieňať s povinnosťou podľa článku 11 ods. 5 smernice 2000/60, ktorej cieľom je doplniť povinné pravidelné preverovania podľa článku 11 ods. 8 uvedenej smernice, a to povinnosťou prijať zmienené opatrenia, ak je dosiahnutie stanovených environmentálnych cieľov málo pravdepodobné.
- 129 Poľská republika tvrdí, že pokiaľ ide o štvrtú a piatu výhradu, článok 10 ods. 3 a článok 11 ods. 5 smernice 2000/60 majú byť prebraté v rámci návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon o vodách a niektoré ďalšie zákony, ktorý je v pokročilom štádiu legislatívneho konania.

Posúdenie Súdny dvorom

- 130 Pokiaľ ide o štvrtú a piatu výhradu, je potrebné pripomenúť stálu judikatúru Súdneho dvora uvedenú v bode 121 tohto rozsudku, podľa ktorej sa má existencia nesplnenia povinnosti hodnotiť vo vzťahu k situácii v členskom štáte ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku, pričom Súdny dvor nemôže brať do úvahy neskoršie zmeny (pozri najmä rozsudok Komisia/Poľsko, C-313/11, EU:C:2013:481, bod 45 a citovanú judikatúru).
- 131 Preto, keďže z argumentácie, ktorú uvádza Poľská republika, vyplýva, že článok 10 ods. 3 a článok 11 ods. 5 smernice 2000/60 mali byť prebraté v rámci návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon o vodách a niektoré ďalšie zákony, je potrebné konštatovať, že tieto preberajúce opatrenia neboli prijaté v rámci lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku.
- 132 Preto je potrebné štvrtú a piatu výhradu považovať za dôvodné.

O šiestej výhrade založenej na nesprávnom prebratí bodov 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 a 2.4.1 prílohy V smernice 2000/60

Argumentácia účastníkov konania

- 133 Komisia vo vzťahu k šiestej výhrade založenej na nesprávnom prebratí bodov 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 a 2.4.1 prílohy V smernice 2000/60 zdôrazňuje, že body 1.3, 1.4 a 2.4.1 tejto prílohy sa týkajú základných požiadaviek tejto smernice, keďže vymedzujú metódu monitorovania chemického stavu povrchových vôd, klasifikáciu a prezentáciu ekologického stavu vôd, ako aj monitorovaciu sieť podzemnej vody. Ide teda o podstatné prvky pre výkon monitorovania vyžadovaného článkom 7 ods. 1 v spojení s článkom 8 smernice 2000/60.
- 134 Pokiaľ ide o body 1.3, 1.3.4 a 2.4.1 prílohy V smernice 2000/60, Komisia uvádza, že problém s prebratím do poľského právneho poriadku sa týka povinnosti pripojiť k plánu vodohospodárskeho manažmentu povodia odhady úrovne miery spoľahlivosti a presnosti výsledkov monitorovania.

- 135 Aj keď § 114 ods. 1 zákona o vodách stanovuje určitý počet prvkov, ktoré má obsahovať plán vodohospodárskeho manažmentu povodia, tento plán vôbec nezahŕňa mapu monitorovacích sietí ani prezentáciu programov monitorovania. V rozpore s požiadavkami bodov 1.3 a 2.4.1 prílohy V smernice 2000/60, ustanovenia vnútroštátnej právnej úpravy nevyžadujú, aby tento plán obsahoval odhady úrovne miery spoľahlivosti a presnosti výsledkov programov monitorovania. Túto požiadavku neobsahujú ani iné ustanovenia poľského právneho poriadku.
- 136 Pokiaľ ide o bod 1.3.5 prílohy V smernice 2000/60, Komisia spresňuje, že tento bod požaduje, aby boli vodné útvary, ktoré predstavujú oblasti prírodných biotopov a oblasti ustanovené na ochranu druhov, zahrnuté do programov prevádzkového monitorovania, ak boli na základe dopadových štúdií a inšpekčného monitorovania identifikované ako také, pri ktorých je riziko nesplnenia environmentálnych cieľov podľa článku 4 tejto smernice. Tá teda výslovne spája povinnosť vykonať prevádzkové monitorovanie s rizikom nedosiahnutia príslušných environmentálnych cieľov podľa článku 4 ods. písm. c) uvedenej smernice.
- 137 Z prebratia vykonaného prostredníctvom § 5 ods. 2 bodu 3 vyhlášky z 13. mája 2009 však vyplýva, že prevádzkové monitorovanie povrchových vôd sa vykonáva s cieľom stanoviť stav povrchových vôd v oblastiach uvedených na zoznamoch podľa § 113 ods. 4 zákona o vodách, teda v oblastiach prírodných biotopov a v oblastiach ustanovených na ochranu druhov. Kritériá tvoriace toto prevádzkové monitorovanie sú vymenované v časti 2 bode 6 prílohy tejto vyhlášky. Podľa Komisie však toto ustanovenie nezaručuje, že bude vykonané vyhodnotenie rozsahu a dopadu vplyvov pôsobiacich na vodné útvary v chránených oblastiach.
- 138 Okrem toho v poľskej právnej úprave neexistuje ustanovenie, ktoré by odkazovalo na zaručenie vyhovujúcej úrovne ochrany a na povinnosť vykonávať monitorovanie až dovtedy, kým chránené oblasti nebudú spĺňať požiadavky týkajúce sa vôd, ktorými boli ako chránené oblasti ustanovené, a kým nebudú zodpovedať stanoveným environmentálnym cieľom.
- 139 Komisia sa domnieva, že vyhláška z 15. novembra 2011 neodstránila vyššie uvedené porušenie, keďže tá osobitne nespomína monitorovanie prírodných biotopov a druhov v chránených oblastiach.
- 140 Poľská právna úprava okrem toho neuvádza ani potrebu vykonávať monitorovanie až dovtedy, kým chránené oblasti nebudú spĺňať požiadavky týkajúce sa vôd, ktorými boli ako chránené oblasti ustanovené, a kým nebudú zodpovedať environmentálnym cieľom podľa článku 4 smernice 2000/60.
- 141 Pokiaľ ide o bod 1.4 prílohy V smernice 2000/60, Komisia sa domnieva, že klasifikácia a prezentácia ekologického stavu a ekologického potenciálu vôd si vyžaduje zohľadnenie hydromorfologických prvkov, ktoré predstavujú neopomenuteľné prvky ekologického stavu. Bod 1.4.2 vo svojich bodoch i) a ii) prílohy V uvedenej smernice v skutočnosti vyžaduje, aby boli pri klasifikácii ekologického stavu zohľadnené všetky prvky.
- 142 Vyhláška z 20. augusta 2008 však v časti B bode XIV prílohy 6 a časti B bode XV prílohy 7 uvádza, že „kým nedôjde k vypracovaniu metód hodnotenia ekologického potenciálu na základe hydromorfologických prvkov, klasifikáciu ekologického stavu vôd možno vykonávať bez zohľadnenia týchto prvkov“. Vyhláška z 9. novembra 2011 rovnako nezohľadňuje hydromorfologické prvky pri klasifikácii ekologického stavu vodných útvarov.
- 143 Podľa Komisie má vylúčenie hydro-morfologických prvkov z klasifikácie stavu vôd nevyhnutne za následok, že hodnotenie ekologického stavu bude neúplné, a že toto neúplné hodnotenie bude mať zase dopad na dosahovanie základných environmentálnych cieľov podľa článku 4 smernice 2000/60.
- 144 Komisia v tomto ohľade uvádza, že bod 1.4.2 body i) a ii) prílohy V smernice 2000/60 sa zmieňuje o „kvalitatívnych prvkoch“. Tie sú vymenované v bode 1.1 tejto prílohy s názvom „Kvalitatívne prvky pre klasifikáciu ekologického stavu“. Z bodov 1.1.1 až 1.1.5 tejto prílohy vyplýva, že hydrologické

prvky podporujú biologické prvky a že kvalitatívne prvky sú skutočne nevyhnutné pre hodnotenie stavu vôd. Táto smernica v bodoch 1.1.1 a 1.1.2 prílohy V ako „hydromorfologické prvky riek a jazier“ uvádza veľkosť a dynamiku toku vody, dobu zdržania vody, spojenie s útvarami podzemných vôd, premenlivosť hĺbky a množstvo, štruktúru a substrát koryta, resp. dna.

- 145 Poľská republika v prvom rade uvádza, že body 1.3, 1.3.4 a 2.4.1 prílohy V smernice 2000/60 prebrala prostredníctvom § 2 ods. 1 bodu 5 nariadenia z 29. marca 2013.
- 146 V druhom rade, pokiaľ ide o bod 1.3.5 prílohy V uvedenej smernice, Poľská republika tvrdí, že tento bod bol prebratý, a to osobitne § 5 ods. 4 bodom 4 vyhlášky z 15. novembra 2011, definujúcim cieľ sledovaný riadením monitorovania chránených oblastí, ktorým je „vyhodnotiť zmeny stavu jednotných útvarov povrchových vôd v chránených oblastiach“.
- 147 Podľa Poľskej republiky z toho vyplýva, že ustanovenia poľského právneho poriadku umožňujú vyhodnotiť rozsah a dopad vplyvov pôsobiacich na vodné útvary v chránených oblastiach, čo má zaručiť primeranú ochranu týchto oblastí.
- 148 Poľská republika taktiež odkazuje na prílohu 2 vyhlášky z 15. novembra 2011, ktorej časť V bod 25 preberá požiadavku vyplývajúcu z bodu 1.3.5 poslednej vety prílohy V smernice 2000/60.
- 149 V treťom rade, pokiaľ ide o bod 1.4 prílohy V smernice 2000/60, Poľská republika potvrdzuje, že zohľadnenie hydromorfologických prvkov pri klasifikácii a prezentácii ekologického stavu bude predmetom novely vyhlášky z 9. novembra 2011 o pravidlách klasifikácie stavu jednotných útvarov povrchových vôd a o environmentálnych pravidlách kvality pre prioritné látky.

Posúdenie Súdny dvorom

- 150 Pokiaľ ide o nesprávne prebratie bodov 1.3, 1.3.4 a 2.4.1 prílohy V smernice 2000/60, je potrebné pripomenúť, že ich údajné prebratie nariadením z 29. marca 2013 bolo vykonané po uplynutí lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku.
- 151 Toto konštatovanie sa rovnako týka aj prebratia bodu 1.3.5 prílohy V smernice 2000/60, aj keď Komisia uviedla, že uznáva, že vyhláška z 15. novembra 2011 odstránila niektoré prvky nesprávneho prebratia tohto bodu, ktoré obsahovala vyhláška z 13. mája 2009.
- 152 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť ustálenú judikatúru Súdneho dvora už uvedenú v bodoch 121 a 130 tohto rozsudku, podľa ktorej sa má existencia nesplnenia povinnosti hodnotiť vo vzťahu k situácii v členskom štáte ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku, pričom Súdny dvor nemôže brať do úvahy neskoršie zmeny (pozri najmä rozsudok Komisia/Poľsko, C-313/11, EU:C:2013:481, bod 45 a citovanú judikatúru).
- 153 Preto je potrebné šiestu výhradu založenú na nesprávnom prebratí bodov 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 a 2.4.1 prílohy V smernice 2000/60 pokladať za dôvodnú.

O siedmej výhrade založenej na nesprávnom prebratí časti A bodov 7.2 až 7.10 prílohy VII smernice 2000/60

Argumentácia účastníkov konania

- 154 Pokiaľ ide o siedmu výhradu založenú na nesprávnom prebratí časti A bodov 7.2 až 7.10 prílohy VII smernice 2000/60, Komisia uvádza, že Poľská republika ju vo svojej odpovedi na odôvodnené stanovisko informovala, že tieto body boli prebraté prostredníctvom § 113, § 113a a § 114 ods. 4 zákona o vodách, ako aj § 113b novelizovaného zákona o vodách, pričom okrem iného odkázala na návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon o vodách a niektoré ďalšie zákony.
- 155 Podľa Komisie sa však notifikované vnútroštátne ustanovenia týkajú národného programu pre vodu a životné prostredie, čo predstavuje prebratie článku 11 smernice 2000/60, ktorý sa týka programu opatrení. Tento program je potrebné odlišiť od plánu vodohospodárskeho manažmentu povodia v zmysle prílohy VII smernice 2000/60, ktorá v skutočnosti vyžaduje, aby bol v pláne vodohospodárskeho manažmentu povodia uvedený súhrn programu opatrení prijatých podľa článku 11 uvedenej smernice. Samotné prebratie tohto článku teda nepostačuje na prebratie požiadaviek uvedených v bodoch 7.2 až 7.10 prílohy VII smernice 2000/60. Komisia sa domnieva, že § 114 ods. 1 bod 7 zákona o vodách ukladá povinnosť, aby bolo v plánoch vodohospodárskeho manažmentu povodia zhrnutie opatrení uvedených v národnom programe pre vodu a životné prostredie. Takéto ustanovenie je však príliš všeobecné na to, aby zaručovalo prebratie povinností uvedených v bodoch 7.2 až 7.10 prílohy VII smernice 2000/60. Okrem toho z jednotlivých čiastkových bodov bodu 7 prílohy VII tejto smernice vyplýva, že cieľom normotvorcu Únie bolo, aby plány vodohospodárskeho manažmentu obsahovali nielen zhrnutie opatrení na splnenie požiadaviek článku 11 uvedenej smernice, ale aj zhrnutie opatrení prijatých v tejto oblasti.
- 156 Pokiaľ ide o siedmu výhradu, Poľská republika uvádza, že správne prebratie dotknutých ustanovení smernice 2000/60 bolo vykonané prostredníctvom § 113b novelizovaného zákona o vodách, ktorý preberá článok 11 tejto smernice. Nariadenie z 29. marca 2013 taktiež obsahuje odkaz na tento článok, keďže § 2 ods. 1 bod 1 tohto nariadenia stanovuje, že osobitné informácie požadované na vypracovanie plánu vodohospodárskeho manažmentu povodia obsahujú zhrnutie opatrení uvedených v národnom programe pre vodu a životné prostredie podľa uvedeného § 113b.
- 157 Podľa Poľskej republiky z toho vyplýva, že plán vodohospodárskeho manažmentu povodia má obsahovať aj zhrnutie opatrení uvedených v národnom programe pre vodu a životné prostredie, ktorý je programom opatrení prijatých podľa článku 11 smernice 2000/60, čo umožňuje zabezpečiť správne prebratie časti A bodu 7 prílohy VII uvedenej smernice, na základe ktorého plán vodohospodárskeho manažmentu povodia obsahuje len informácie o opatreniach prijatých podľa článku 11 tejto smernice.

Posúdenie Súdny dvorom

- 158 Je potrebné konštatovať, že hlavné tvrdenie, ktoré Poľská republika uvádza v rámci siedmej výhrady, je obdobné ako to, ktoré tento členský štát uvádza v rámci tretej výhrady. Poľská republika totiž v podstate tvrdí, že na zabezpečenie správneho prebratia bodov 7.2 až 7.10 prílohy VII smernice 2000/60 postačuje, aby členské štáty stanovili povinnosť, aby plán vodohospodárskeho manažmentu povodia obsahoval zhrnutie programu opatrení prijatých podľa článku 11 tejto smernice. V prejednávanej veci by dodržiavanie tejto povinnosti malo byť zaručené prostredníctvom § 113b novelizovaného zákona o vodách a prostredníctvom nariadenia z 29. marca 2013.
- 159 V tejto súvislosti postačuje konštatovať, že toto ustanovenie vnútroštátneho práva bolo prijaté po uplynutí lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku, takže v zmysle ustálenej judikatúry ho Súdny dvor nemôže vziať do úvahy (pozri najmä rozsudok Komisia/Poľsko, C-313/11, EU:C:2013:481, bod 45 a citovanú judikatúru).

- 160 V dôsledku toho je siedma výhrada založená na nesprávnom prebratí časti A bodov 7.2 až 7.10 prílohy VII smernice 2000/60 do poľského právneho poriadku dôvodná.
- 161 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobu je potrebné pokladať za dôvodnú.
- 162 V dôsledku toho je potrebné konštatovať, že Poľská republika si tým, že neprebrala alebo nesprávne prebrala článok 2 body 19, 20, 26 a 27, článok 8 ods. 1, článok 9 ods. 2, článok 10 ods. 3 a článok 11 ods. 5 smernice 2000/60, ako aj body 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 a 2.4.1 prílohy V uvedenej smernice a časť A body 7.2 až 7.10 prílohy VII tej istej smernice, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú týchto ustanovení a z článku 24 tejto smernice.

O trovách

- 163 Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazat' Poľskú republiku na náhradu trov konania a tá nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Poľská republika si tým, že neprebrala alebo nesprávne prebrala článok 2 body 19, 20, 26 a 27, článok 8 ods. 1, článok 9 ods. 2, článok 10 ods. 3 a článok 11 ods. 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/32/ES z 11. marca 2008, ako aj body 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 a 2.4.1 prílohy V uvedenej smernice a časť A body 7.2 až 7.10 prílohy VII tej istej smernice, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú týchto ustanovení a z článku 24 tejto smernice.**
- 2. Poľská republika je povinná nahradiť trovy konania.**

Podpisy